

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สภาวะ-สถานะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

STATE-STATUS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	สภาวะ-สถานะ
โดย	สิทธิศักดิ์ ทองดีนอก
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ อธิพิศ ตั้งโฉลก)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. วิชญ มุกตามณี)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ วิโชค มุกตามณี)

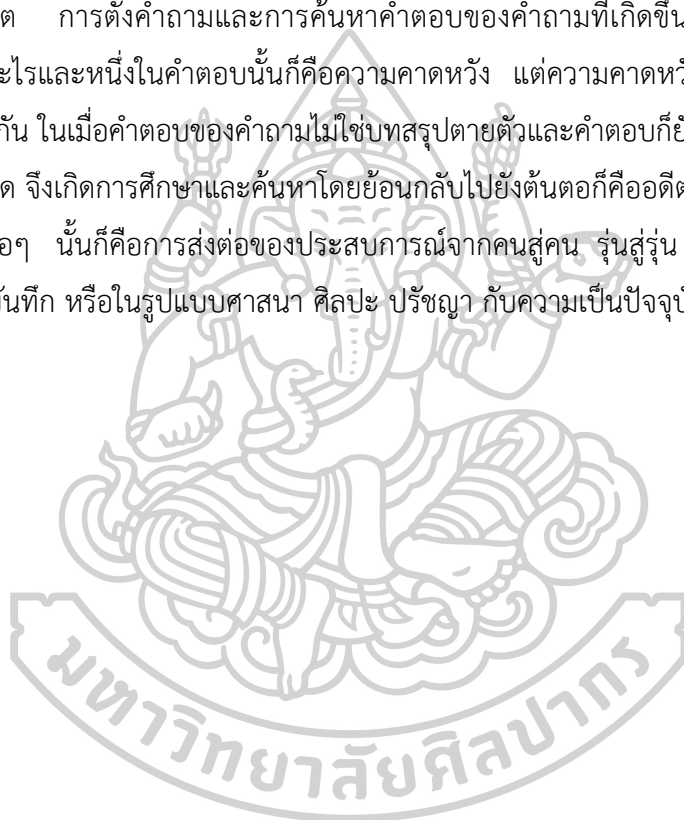

59001204 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : สังคม,สภาวะ,การค้นหา,พื้นที่ว่าง,จิตรกรรม

นาย สิทธิศักดิ์ ทองตินอก: สภาวะ-สถานะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

ประสบการณ์ชีวิตและนิสัยส่วนตัวเป็นหนึ่งใน การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า อัน เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ชีวิตและปัญหาชีวิต ความทุกข์ ความคาดหวัง ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ของการมีชีวิต การตั้งคำถามและการค้นหาคำตอบของคำถามที่เกิดขึ้นเช่นความทุกข์ที่เรา มีนั้น เกิดขึ้นจากอะไรและหนึ่งในคำตอบนั้นก็คือความคาดหวัง แต่ความคาดหวังนั้นก็คือแรงผลักดันของ ชีวิตด้วยเช่นกัน ในเมื่อคำตอบของคำถามไม่ใช่บทสรุปตายตัวและคำตอบก็ยังเป็นสองคำตอบไม่มีทาง ใดดีกว่าทางใด จึงเกิดการศึกษาค้นหาโดยย้อนกลับไปยังต้นตอก็คืออดีต ที่มีคำตอบที่เกิดขึ้นและ จบลงอยู่เสมอๆ นั่นก็คือการส่งต่อของประสบการณ์จากคนสู่คน รุ่นสู่รุ่น ที่ทั้งรูปแบบการบอกเล่า สิ่งก่อสร้าง บ้านพัก หรือในรูปแบบศาสนา ศิลปะ ประชญา กับความเป็นปัจจุบัน

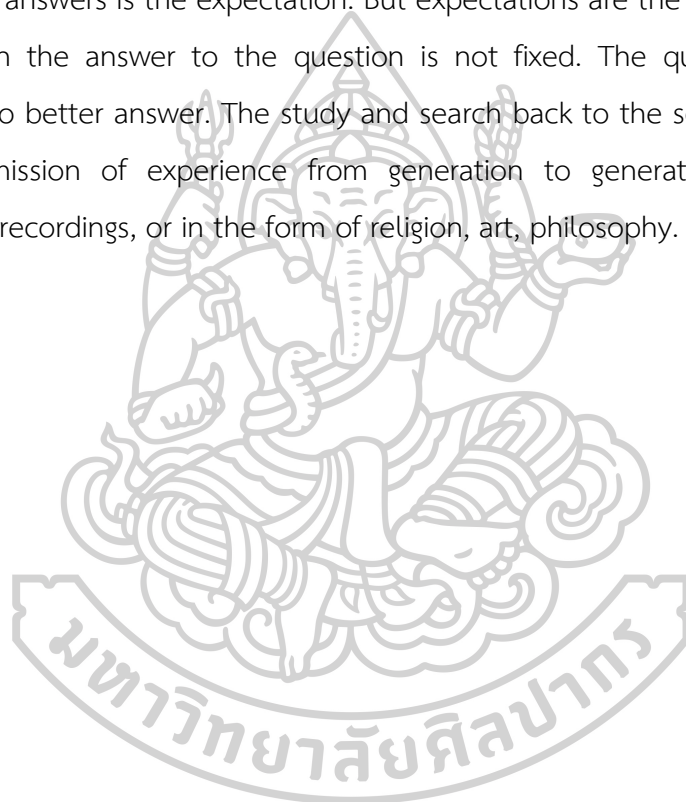

59001204 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Social Status Look Space Painting

MR. SITTISAK TONGDEENOK : STATE-STATUS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR THANARIT THAIWAREE

My life and personal habits are one of my creations. What is inevitable. is life and problems of life, suffering, expectation of nature. Asking questions and finding answers to questions that arise. What is the suffering we have come from, and one of the answers is the expectation. But expectations are the driving force of life as well. When the answer to the question is not fixed. The question also has two answers. No better answer. The study and search back to the source is the past. It is the transmission of experience from generation to generation, in the form of narratives, recordings, or in the form of religion, art, philosophy.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้การสนับสนุนที่ดีเสมอมา ขอขอบคุณทุกท่านที่เคยสอนและให้คำแนะนำ ขอขอบคุณคณะกรรมการ ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ. ธนฤกษ์ ทิพย์วารี และคณาจารย์ ภาควิชาจิตรกรรมทุกท่านที่คอยสนับสนุนข้าพเจ้าเสมอมา เป็นส่วนช่วยให้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ตั้งใจหวังและเป็นประสบการณ์ชีวิตที่มีค่าแก่ข้าพเจ้า ที่จะเป็นความรู้และประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าจะนำไปใช้ในอนาคตให้เกิดประโยชน์อันดีแก่ตนเองและสังคม

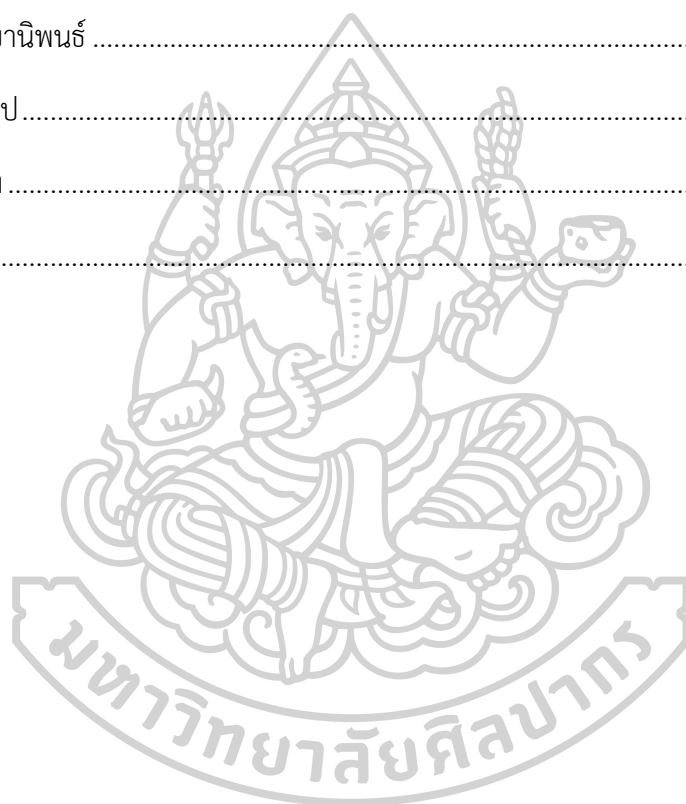

สิทธิศักดิ์ ทองดีนอก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	2
จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์.....	2
สมมุติฐานของการสร้างสรรค์.....	3
ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	4
ขั้นตอนของการสร้างสรรค์.....	5
แหล่งข้อมูล.....	6
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	6
บทที่ 2	7
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	7
ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค์.....	7
อิทธิพลจากแรงบันดาลใจในสังคมปัจจุบัน.....	7
อิทธิพลในงานศิลปกรรม.....	8
บทที่ 3	10
วิธีการดำเนินงาน	10
วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน	10
การกำหนดรูปในผลงานจิตรกรรม	10

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	11
ตัวอย่างขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า.....	15
บทที่ 4 การดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	17
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	17
การสร้างงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่1.....	18
การสร้างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่2.....	26
ผลงานวิทยานิพนธ์.....	37
บทที่ 5 บทสรุป.....	62
รายการอ้างอิง.....	64
ประวัติผู้เขียน.....	66

บทที่ 1

บทนำ

เนื้อเรื่องกับจิตรกร ประสบการณ์และการดำเนินชีวิต เป็นส่วนสำคัญในการในการแสดงออก ในผลงานสร้างสรรค์ ที่เกิดจากการตั้งคำถามกับชีวิตโดยเริ่มต้นจากตัวเอง

การแสวงหาชีวิตใหม่ภายใต้กลไกสังคมปัจจุบันระบบสังคมการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ทำให้ มนุษย์นั้นเกิดการปรับตัวไปตามบริบทของสังคม การย้ายถิ่นฐานการเปลี่ยนอาชีพจากอาชีพเกษตรกรรม มาทำงานในเมืองเช่น มาทำงานรับจ้างเป็นพนักงานบริษัทและกรรมกรเป็นต้น และการเปลี่ยน รูปแบบการดำเนินชีวิตเพื่อไปตามความคาดหวังที่คิดว่าดีกว่า ในสังคมไทยการย้ายถิ่นของผู้คนใน ชนบทเข้าสู่ชีวิตในแบบสังคมเมืองความแตกต่างของการดำเนินชีวิต ความเป็นอิสระและข้อจำกัด ต่างๆในสังคมชนบทและข้อจำกัดและอิสระต่างๆในสังคมเมืองที่ค่อนข้างมีความแตกต่างและขัดแย้ง กัน จากความขัดแย้งและแตกต่างในภาวะทางกายภาพที่มีผลโดยตรงต่อภาวะภายในจิตใจมนุษย์โดย ธรรมชาติจึงเกิดการเปรียบเทียบและวิเคราะห์และการตั้งคำถามเช่น ความวุ่นวายในสังคมเมืองที่ต้อง กระจับกระจ่างอยู่ตลอดเวลา การแข่งขันก็เป็นที่มาของการแย่งชิงแต่ก็เป็นที่มาของการพัฒนา เหมือนกัน ความนิ่งสงบในสังคมชนบทความล่าช้าอิสระและความสบายและการคงสภาพบางครั้งก็ หมายถึงความน่าเบื่อและการย่ำอยู่กับที่ จากข้อเปรียบเทียบเหล่านี้จึงทำให้เกิดคำถามต่อไปอีกว่า จริงๆแล้วเราต้องการอะไรกันแน่แบบไหนถึงเรียกว่าสมบูรณ์ ในทางปรัชญาของศาสนาพุทธค้นหา ตอบของคำถามชีวิตเหล่านี้ว่า การดำรงอยู่บนทางสายกลางไม่ตั้งไม่หย่อนจนเกินไปเป็นหนทางแห่ง ความสุข จากคำตอบที่บอกให้ค้นหาค่ากลางของชีวิตนี้ก็เกิดคำถามต่อไปอีกว่า ค่ากลางที่ว่านี้อยู่ ที่ไหนต้องเท่าไรหรือใครเป็นผู้กำหนด คำตอบที่เป็นคำตอบที่ไม่ตายตัวนี้ข้าพเจ้าสรุปได้ว่าตัวเราเป็น ผู้รู้ของตัวเองที่สุด แต่ในทางกลับกันตัวเราก็ต้องการปัจจัยแวดล้อมความรู้จากผู้อื่นและสิ่งอื่นเป็น ตัวกำหนดเช่นเดียวกัน

จากข้อสรุปจากความคาดหวังในชีวิตใหม่ที่ได้ศึกษาจากวงจรของชีวิตผู้คนในรุ่นก่อนๆที่เริ่มจากอาชีพ เกษตรกรเข้าสู่การหาอาชีพใหม่ในเมืองพอเริ่มแก่ตัวลงแรงงานก็ถูกผลัดเปลี่ยนจากนั้นก็ตกงานและ สุดท้ายก็กลับมายังถิ่นฐานเดิมพร้อมกับหนี้สินที่ลงทุนไปกับการมุ่งสู่การแสวงหาชีวิตใหม่ แต่ก็ไม่ใช่ บทสรุปของทุกคนจบลงเอยในแบบเดียวกันแต่เป็นบทสรุปของผู้คนส่วนใหญ่

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เพื่อเป็นพื้นที่ของการแสดงออกทางความรู้ ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อชีวิตและสังคมในพื้นที่สาธารณะในรูปแบบงานจิตรกรรม ความสำคัญในลักษณะของการใช้พื้นที่ พื้นที่หนึ่งสู่พื้นที่หนึ่งโดยมีความสำคัญทางความหมายและบริบทเช่น ความเป็นอิสระในผืนผ้าใบในการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกของตัวศิลปินสู่พื้นที่ส่วนรวมในสถานที่สาธารณะโดยใช้บริบททางผลงานจิตรกรรมเป็นสื่อกลางในการแสดงออก

พื้นที่เป็นเป็นสัญลักษณ์หลักในผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าพื้นที่บ่งบอกสภาวะและสถานะที่แตกต่างกันเช่นผู้สร้างผลงานกับผู้ชมผลงานวัตถุทางศิลปะและความเป็นภาพเป็นต้น เพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์และการค้นหา

พื้นที่ในผลงานจิตรกรรมข้าพเจ้าได้อ้างอิงมาจากพื้นที่ของความเป็นจริงของพื้นที่การอยู่อาศัยของข้าพเจ้าและผู้อยู่อาศัยของผู้คนในสังคมเมืองที่มีรูปแบบและความคล้ายคลึงของวงจรชีวิตและพื้นที่การใช้สอย

ความเป็นมาของการสร้างสรรค์เกิดจากการดำเนินชีวิต ตัวข้าพเจ้า ครอบครัว สังคม ศาสนา ที่เป็นการเชื่อมโยงและกันและกัน การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ในการดำเนินชีวิตที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับตัวข้าพเจ้าเอง ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแต่มีผลกระทบซึ่งกันและกันเป็นเหตุเป็นผล ความสุขสบายของช่วงชีวิตหนึ่งที่ได้เดินทางมาถึงความทุกข์ยากที่มาพร้อมการเปลี่ยนแปลงที่เต็มไปด้วยปัญหาที่ข้าพเจ้าได้พบเจอจึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดการหาทางแก้ปัญหาและการหมกมุ่นอยู่กับการคิดหาทางออกที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ภาวะในการค้นหาทางออกนี้มีผลกระทบอย่างมากต่อการดำเนินไปของการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า เช่นการตัดสินใจทำอะไรบางอย่างก็จะเกิดคำถามพวงมาอีกมากมายว่าการตัดสินใจนี้จะเกิดผลกระทบกับอะไรบ้างมีผลดีหรือเสียกับอะไรบ้างและมีผลกระทบกับผู้อื่นหรือเปล่า จนเกิดเป็นความกลัวในความผิดพลาดที่จะนำลงไปสู่จุดที่ยากลำบากของชีวิตและนี่ก็คือหนึ่งปัจจัย

จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงความรู้สึกนึกคิดที่มีระบบสังคมการดำเนินชีวิตปัจจัยในการดำเนินชีวิต เพื่อแยกแยะสิ่งต่างๆเพื่อทำความเข้าใจในความหมายของการมีอยู่ของปัจจัยต่างๆ

พื้นที่เป็นส่วนสำคัญที่สุดของปัจจัยการมีชีวิต ข้าพเจ้าจึงมุ่งเน้นในการใช้บริบทของพื้นที่เป็นประเด็นสำคัญและสัญลักษณ์ในผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า ในความหมายพื้นที่คือที่พักพิงเรียนรู้และตัวกำหนดสิ่งต่างๆขององค์ประกอบชีวิต

พื้นที่อยู่อาศัยในสังคมเมืองส่วนใหญ่ในปัจจุบันที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นตัวบอกเล่าเรื่องราวและเป็นจุดเริ่มต้นจากพื้นที่ภายในสู่พื้นที่ภายนอกเป็นสัญลักษณ์ของการสำรวจและไตร่ตรองจากความใกล้และไกลออกไปจากพื้นที่ภายในจิตใจไปสู่โลกการภาพ

ความแตกต่างของบริบทพื้นที่พื้นที่เฉพาะ เช่นพื้นที่ทางศาสนา พื้นที่ท่ามาหาหิน พื้นที่พักผ่อนพื้นที่สวนตัวพื้นที่รื่นเริง ฯลฯ เพื่อให้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่และความต้องการของมนุษย์ที่แตกต่างกันออกไปเพื่อกระตุ้นการหาความเป็นจริงและการหาคำตอบและความเข้าใจในบริบทชีวิตกับพื้นที่ เพื่อเป็นการค้นหาการแก้ปัญหาที่แท้จริงของชีวิต และอาจไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาเพียงอย่างเดียวแต่เป็นการทำความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมและความเป็นสังคมมนุษย์ เพื่อเป็นการย้ำเตือนในระหว่างการเดินทางชีวิตให้อยู่ในสมดุลเพื่อไม่ให้จมอยู่ในสภาวะความทุกข์และรู้ทันปัญหา บางครั้งปัญหาเหล่านั้นอาจเป็นสิ่งที่เราสร้างขึ้นเพื่อบั่นทอนตัวเราเอง

เป็นการกระตุ้นให้เกิดการค้นหาและการเผชิญกับความทุกข์ ความคาดหวังและการเริ่มต้นทำความเข้าใจโดยเริ่มจากตัวเอง ควบคู่ไปกับการศึกษาตามหลักศาสนา

ข้าพเจ้าได้เห็นความสำคัญของงานศิลปะ ที่มีผลต่อผู้สร้างและผู้เสพงานศิลปะ อย่างน้อยก็ตัวของข้าพเจ้าเอง ที่มีความรู้สึกต่อผลงานศิลปะได้รับรู้ถึงความรู้สึกนึกคิดสัมผัสตลอดจนไปถึงการตั้งคำถามและการค้นหาคำตอบและการเรียนรู้ มนุษย์เรียนรู้จากสิ่งเก่าเพื่อสร้างสิ่งใหม่เสมอและการเรียนรู้ก็ยังเป็นตัวกำหนดแนวทางของดำเนินไปของเราเองตลอดจนทิศทางของสังคมมนุษย์

ในสังคมปัจจุบันในสังคมชีวิตคนเมืองที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสที่ปะปนไปด้วยความหลากหลายทั้งอาชีพผู้คนจากต่างที่ต่างวัฒนธรรมต่างความเชื่อที่อยู่ร่วมกันต่างคนที่ต่างแสวงหาไปตามสิ่งที่ตนคิดว่าดีกว่า การปะปนและบิดเบือนของสิ่งต่างจึงผิดไปจากจุดประสงค์เดิม เช่นพื้นที่ทางศาสนาที่กลายมาเป็นสถานที่มอมเมาผู้คน การให้ที่หวังผลแก่ตัวเองในชาติหน้า เป็นต้น

สมมุติฐานของการสร้างสรรค์

การบอกเล่าความรู้สึกนึกคิดผ่านทางผลงานศิลปะโดยตัวบริบทแล้วก็จะถูกย่อยให้เป็นค่ากลางที่ไม่ได้มีคำตอบไม่ตายตัว ไม่มีถูกหรือผิด ขึ้นอยู่กับตัวผู้สร้างผลงานและผู้เสพผลงานจะมีทักษะการแสดงออกและรับรู้ที่แตกต่างกันออกไปแต่ได้รับรู้ถึงจุดประสงค์เดียวเป็นสำคัญ ความรุนแรงทางความคิดเห็นก็จะถูกย่อยให้เป็นการทำทำความเข้าใจไปสู่การรับรู้อย่างเป็นระบบ และสมเหตุสมผล

ข้าพเจ้าต้องการที่แยกแยะสถานที่และสถานะที่มีอยู่ในคมให้เป็นส่วนๆโดยใช้ภาษาทางงานจิตรกรรมเพื่อให้เกิดการทำทำความเข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงในสิ่งเหล่านั้นเช่น

โลกภายนอกกับโลกภายในหมายถึงกายภาพที่เป็นโลกภายนอกกับความรู้สึกนึกคิดคือโลกภายในที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเช่นการทำงานหนักที่ต้องเป็นไปตามกลไกสภาพแวดล้อมความแออัดเป็น

ส่วนที่ทำให้บั่นทอนจิตใจ ความเหนื่อยล้าจากการดำเนินชีวิตที่ส่งผลโดยตรงต่อสภาวะจิต สภาวะจิตหรือโลกภายในก็คือตัวกำหนดของการกระทำสู่ภายนอกที่ตัวเรามาตรควบคุมและกำหนดได้แต่ก็ต้องอาศัยความรู้และการปฏิบัติจากโลกภายนอก พื้นที่อยู่อาศัยที่ข้าเจ้าได้นำมาเป็นพื้นที่หลักในการศึกษานี้เพราะพื้นที่ที่ใกล้ชิดและเกี่ยวข้องกับตัวเราที่สุดและเป็นพื้นที่ที่ข้าเจ้าได้มีเวลาพักผ่อนและได้ทบทวนเรื่องราวในแต่ละวัน

ความสุขทางกายภาพกับความสุขทางใจ หมายถึงความสะดวกสบายทางกายก็นำมาซึ่งความสุขทางใจ แต่ความสุขใจนั้นอาจไม่ใช่ความสบายทางกาย โดยข้าพเจ้าจะใช้การเปรียบเทียบค่าเหล่านี้ด้วยวัตถุนมนุษย์เกี่ยวข้องกับวัตถุเสมอร่างกายเราก็คือวัตถุชิ้นหนึ่ง สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นส่วนสำคัญต่อสภาวะภายในโดยตรง สภาวะแวดล้อมสงบย่อมทำให้จิตใจสงบ แต่ความสุขนั้นอาจไม่ใช่แค่ความสงบ ความสุขนั้นอาจซุกซ่อนอยู่ในภาวะชีวิตอาจมีความมากน้อยเป็นเงาตามตัว

โลกวัตถุที่เพียบพร้อมทั้งโลกของความพอเพียง ศาสนากับวัตถุนิยม เป็นเรื่องของความเชื่อถือในสิ่งๆ นั้นและนำมาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่มีความแตกต่างกันที่ว่าความสุขนั้นเกิดขึ้นได้เพราะกายภาพเป็นตัวกำหนดและอีกทางเชื่อว่าการกำหนดได้โดยจิตใจภายในนั้นคือความสุขภายในคือผู้กำหนด แต่ในชีวิตจริงเราอยู่กับโลกทั้งสองตลอดเวลาเพราะเราไม่สามารถตกอยู่ในสถานะไหนสถานะหนึ่งโดยสมบูรณ์ เพราะเราไม่สามารถรู้อนาคตที่จะเกิดขึ้นกับเราได้

รูปธรรมกับนามธรรมในความหมายที่นำมาใช้ในผลงานเปรียบได้ดังนี้ พื้นที่กับภาวะพื้นที่หรือคือสิ่งที่เห็นแล้วเข้าใจได้กับสิ่งที่เห็นไม่เข้าใจแต่สามารถรู้สึกได้หรือสิ่งที่มากกว่าสิ่งที่เห็น การทำความเข้าใจในความต่างของสถานะที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหมือนการเปิดช่องว่างทางความคิดและความรู้สึกเพื่อเข้าไปทำความเข้าใจกับสิ่งเหล่านั้นหรือพื้นที่เหล่านั้น รูปธรรมกับนามธรรมยังหมายถึงเหตุและผลหรือผลจากการกระทำนั่นเอง

โลกของศิลปะกับโลกชีวิตจริง ศิลปะคือการรับใช้โลกภายในของมนุษย์ที่ต้องอาศัยกายภาพหรือความเป็นวัตถุในการสื่อสาร และหมายถึงสิ่งที่เรากำหนดกับสิ่งที่สังคมกำหนดรวมไปถึงการค้นหาความอิสระจากการถูกกำหนดต่างๆ ในสังคมเช่นกระแสค่านิยมหรือความเป็นมีระดับของชนชั้นในสังคมโลกของศิลปะกับโลกชีวิตจริงยังหมายถึงความคิดที่เชื่อมโยงกับการกระทำที่นำไปสู่ผลที่แท้จริงของสิ่งที่ได้รับต่อตัวเราและสังคม

ขอบเขตการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้แบ่งขอบเขตในการสร้างสรรค์ให้เป็นขอบเขตทางด้านเนื้อหาและขอบเขตของรูปแบบผลงานจิตรกรรม

ขอบเขตทางด้านเนื้อหาข้าพเจ้ามีความตั้งใจนำเสนอความรู้และความคิดที่มีต่อบริบททางสังคมรวมถึงการวิเคราะห์และตั้งคำถามที่ข้าพเจ้าได้สังสมมาตามประสบการณ์ถึงการเลือกรูปแบบการดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามสิ่งที่ควรจะเป็น ข้าพเจ้ามีหน้าที่ค้นคว้าและแยกแยะโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ตรงเพื่อให้ทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ถูกกำหนดไว้หรือสิ่งที่มีอยู่เดิมเสียใหม่ให้เข้าใจในจุดประสงค์ที่แท้จริงของสิ่งที่อยู่ในสังคมเช่นศาสนา อาชีพ และบรรณที่ฐานทางสังคม เป็นต้น ในส่วนของเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้แบ่งแนวความคิดไว้สองภาวะด้วยกันเป็นเนื้อหาทางกายภาพและเนื้อหาของภาวะภายใน ภาวะภายนอกนี้ข้าพเจ้าหมายถึงภาวะภายในจิตใจ เพราะทั้งสองภาวะมีความเชื่อมโยงและมีผลกระทบบันโดยตรง เช่นแรงผลักดันภายในจะส่งผลของการกระทำสู่ภายนอก และการทำภายนอกก็มีส่วนทำให้ภาวะภายในเปลี่ยนแปลงได้

ขอบเขตในการสร้างสรรค์ตัวผลงาน ข้าพเจ้าได้กำหนดรูปแบบผลงานให้เป็นผลงานจิตรกรรมในแบบที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบบริบทในงานจิตรกรรมตั้งแต่วัสดุอุปกรณ์ที่จัดการง่ายไม่ยุ่งยากสามารถซื้อหาและทำเองได้ง่ายเหมาะสำหรับต้นทุนและนิสัยของข้าพเจ้า วิธีการสร้างสรรค์ก็ง่ายมีขั้นตอนน้อยจึงสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างเป็นอิสระเพราะความน้อยในขั้นตอนจึงส่งผลในความใกล้ชิดระหว่างผู้สร้างและผลงาน การนำเสนอและการติดตั้งผลงาน งานจิตรกรรมมีลักษณะเรียบแบนกินพื้นที่น้อย และความน้อยนี้ยังหมายถึงความเป็นรากฐานและพื้นฐานโครงสร้างของสรรพสิ่งหรือเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารให้เหลือเพียงแก่นแท้เป็นเสมือนการนำบทสรุปมาสื่อสารแก่ผู้ชมผลงาน การอยู่บนผนังหรือติดบนผนังสื่อสารกับผู้ชมด้วยการมองเห็น บริบทของผลงานที่อยู่บนผนังนั้นข้าพเจ้าชื่นชอบเป็นพิเศษเพราะการใช้พื้นที่ที่น้อยและแบนเป็นเสมือนการไม่รุกรานหรือบังคับผู้ชมหรือสถานที่ แต่เป็นการแทรกตัวให้อยู่ร่วมกันโดยกลมกลืนเหมือนเป็นสิ่งเดียวกับ และมีความหมายในบริบทอยู่ในตัวเอง การไม่รุกรานหรือบังคับตายตัวนี้ก็ยิ่งเหมือนกับการสื่อสารทางศิลปะที่ไม่มีกฎและการกำหนดตายตัวในการแสดงความรู้ความเข้าใจ ขอบเขตในตัวผลงานเป็นลักษณะผลงานจิตรกรรมแบบกึ่งเหมือนจริง เป็นภาพวัตถุ หนึ่ง ภาพทิวทัศน์ เป็นหลัก

ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

จุดเริ่มต้นแรกเกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรงจากตัวข้าพเจ้าเองที่ได้เห็นถึงความเป็นไปของสังคมที่ข้าพเจ้าได้สัมผัส ชีวิตในรูปแบบชนบท ชีวิตในรูปแบบเมือง ภาวะสุขทุกข์ และความแตกต่างในแนวทางการดำเนินชีวิตของผู้คน แต่ประเด็นที่ข้าพเจ้าสนใจคือการเปลี่ยนแปลงของการหรือทิศทางของผู้ส่วนใหญ่ในปัจจุบันที่มุ่งไปสู่การใช้ชีวิตในสังคมเมืองข้าพเจ้าจึงเกิดข้อสงสัยและศึกษาและทำความเข้าใจเรื่อยมาจนกระทั่งข้าพเจ้าได้เริ่มสัมผัสสิ่งเหล่านั้นด้วยตัวของข้าพเจ้าเองจึงเริ่มเข้าใจเหตุผลและความเป็นไปเหล่านั้น

การค้นคว้าและทำความเข้าใจในปัจจุบันข้าพเจ้ามุ่งเน้นไปในเรื่องของภาวะภายในกับเหตุปัจจัยภายนอกเป็นหลัก ภาวะภายในที่ส่งผลต่อการกระทำภายนอก และการกระทำภายนอกที่ส่งผลต่อภาวะภายใน นอกจากนี้ประเด็นนี้ข้าพเจ้าก็มีประเด็นที่เกี่ยวกับการมองเห็นที่นำไปสู่ภาวะภายในหรือการสนทนาด้วยการมองเห็น การรับรู้ด้วยการมองเห็นนั้นทำให้เราได้รับข้อมูลที่ต่างไปกับการรับรู้แบบอื่นๆ เช่นการรับรู้เรื่องความเป็นไปของสังคมเมืองด้วยประวัติศาสตร์ บันทึกที่เป็นตัวอักษรที่ทำให้เราเข้าใจที่มาและเหตุผล แต่การรับรู้ด้วยการมองเห็นโดยตัวเราเองนั้นกับพบเจอสิ่งที่อยู่นอกเหนือเหตุผลเหล่านั้น กลับพบว่าตัวตนหรือประสบการณ์ชีวิตของเรานั้นมีผลต่อการเห็น และการเห็นนั้นก็ตีกลับมาเป็นภาวะความรู้สึกและมีผลต่อการกระทำของตัวเราเองในที่สุด เสมือนเป็นการสื่อสารที่มีผลทัศนคติโดยตรงและการเห็นนั้นยังนำพาไปสู่การค้นหาและการค้นหาก็คือสิ่งนำพาเราไปพบเจอกับเรื่องราวใหม่ๆ และการกระทำใหม่ๆ ที่มีเหตุผลและไม่สมเหตุสมผล การเห็นและค้นหาในตัวผลงานจิตรกรรมเป็นแนวทางหลักในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ที่มุ่งเน้นให้เกิดการสังเกตไปสู่รายละเอียดและการซ้ำที่ไม่มีเหมือนเปรียบเหมือนความเท่ากันของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกันเป็นต้น

วิธีการศึกษาค้นคว้า ข้าพเจ้าใช้รูปแบบงานจิตรกรรม 2 มิติเป็นหลักเพื่อให้สอดคล้องไปกับประเด็นเรื่องการสนทนาด้วยการมองเห็น โดยใช้ไวยากรณ์กับวิธีการทางจิตรกรรมหลากหลายในการสื่อสารเพื่อให้เห็นความเหมือนที่แตกต่างกันของสิ่งต่างๆ ในตัวผลงาน การค้นคว้าและทดลองเทคนิคเพื่อให้ได้ผลทางการสื่อสารตามที่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้

แหล่งข้อมูล

ศาสนา, ศิลปะ, ปรัชญา, อินเทอร์เน็ต, รายการทีวี

รูปถ่ายสภาพแวดล้อมเมือง, รูปถ่ายวัตถุสิ่งของ, ภาพจากอินเทอร์เน็ต

หอศิลป์และการแสดงผลงานศิลปะ

สถานที่จริงข้าพเจ้าได้สัมผัสและมีความรู้สึกตอบโต้กับพื้นที่เหล่านั้น

ผู้คนและข้าพเจ้าในสังคมเมือง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

รูปภาพข้อมูลรูปถ่ายสภาพแวดล้อม วัตถุสิ่งของ

อุปกรณ์ที่ใช้ในงานจิตรกรรมเช่น สีน้ำมัน สีอะคริลิก ดินสอ พู่กันเป็นต้น

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ความบริสุทธิ์ใจในการแสดงออกของงานสร้างสรรค์เป็นเสมือนความจริงใจต่อผู้สร้างและผู้ชมผลงาน การเลือกประเด็นที่สนใจนั้นอาจเกิดจากความบังเอิญหรือเป็นเรื่องที่วนเวียนอยู่ในความช่วงเวลานั้นๆหรืออาจเกิดจากความทรงจำในเรื่องความรักความทุกข์หรือความสุข สำหรับตัวข้าพเจ้าแล้วการกำหนดวิถีของการสร้างสรรค์ผลงานไม่ได้ถูกกำหนดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยสมบูรณ์แต่เป็นเหมือนคำถามของชีวิตที่อยากหาคำตอบและเป็นเหมือนการแบ่งปันประสบการณ์ความรู้ความรู้สึกนึกคิดเท่าที่มีในขณะนั้นของตัวข้าพเจ้า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้สร้างผลงาน(ศิลปิน)และสิ่งที่ถูกสร้าง(ศิลปะ)ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจในการที่ได้ทำ ได้สร้างด้วยความชื่นชอบส่วนตัว ส่วนตัวงานศิลปะคือผลของการเรียนรู้และทำความเข้าใจโลกผสมกับความคิดเห็นโดยตัวข้าพเจ้าเป็นผู้สัมผัสโดยตรง ข้าพเจ้าจะพยายามไม่ให้การสร้างสรรค์นั้นเป็นเพียงการแปลงสื่อเช่น การหาข้อมูลจากข้อเท็จจริงมาแปลงให้เป็นรูปภาพหรือเป็นเพียงการเพิ่มให้มีความน่าสนใจ แต่ข้าพเจ้าจะพยายามใช้ความสามารถของสื่อ นั้นให้ตรงกับบริบทที่สุดโดยข้าพเจ้าเลือกสื่อสองมิติที่เน้นการสัมผัสการรับรู้ด้วยการมองเห็นเป็นสำคัญ (การเห็นที่นำไปสู่ความรู้สึกนึกคิด)

ความรู้กับการสร้างสรรค์ผลงาน การเรียนรู้เรื่องรูปแบบวิธีการแนวคิดของศิลปะในยุคก่อนๆมีผลต่อการสร้างสรรค์ของตัวผู้ศึกษาอยากแน่นอน ไม่มากก็น้อย อาจจะเป็นความชื่นชอบหรือความเคยชิน มนุษย์เรียนรู้จากอดีตและสิ่งที่เห็นเพื่อสร้างอนาคตเสมอ แต่ความพิเศษของสิ่งที่เรียกว่าสื่อศิลปะนี้ก็คือสิ่งที่ไม่ตายตัว ทั้งที่มา รูปแบบ วิธีคิด วิธีการสร้างสรรค์ ที่ไม่มีข้อกำหนดตายตัวไม่มีถูกผิด และสามารถปรับตัวไปตามยุคสมัยได้อย่างไม่รู้จบตราบใดที่มนุษย์ยังมีความรู้สึกนึกคิด ทฤษฎีคือกรอบการสร้างสรรค์คืออิสระที่ออกจากกรอบ

อิทธิพลจากแรงบันดาลใจในสังคมปัจจุบัน

สภาพแวดล้อมระบบสังคมที่มีมาก่อนก็จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของจุดเริ่มต้นของเราเสมอเริ่มต้นจากการสั่งสอนจากครอบครัว โรงเรียน กฎทางสังคม ศาสนา แต่ข้อกำหนดก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นไปตามวัยและความรับผิดชอบที่เงื่อนไขที่ยากและซับซ้อนมากขึ้นบางครั้งกลายเป็นแรงกดดันที่สะสมไปเรื่อยๆจนกลายเป็นข้อกำหนดแนวทางตายตัวที่เราไม่มีสิทธิที่จะเลือกทำ แต่เมื่อประสบการณ์และความรู้เพิ่มมากขึ้นและพร้อมที่จะตั้งคำถามต่อเงื่อนไขเหล่านี้ว่าสิ่งไหนจำเป็นหรือ

สิ่งไหนไม่จำเป็น เป็นเสมือนการเดินทางออกมาแล้วมองย้อนกลับไปเรียนรู้แล้วทำความเข้าใจต่อระบบชีวิตเสียใหม่

กระแสสังคมและความคาดหวังในรูปแบบการใช้ชีวิต กระแสสังคมที่ความคาดหวังชีวิตที่มีความสุขแบบสำเร็จรูป คือการต้องมีองค์ประกอบให้ครบเช่นการมีหน้ามีตาในสังคมความร่ำรวยการมีอาชีพที่บ่งบอกถึงระดับชั้นในสังคมสูงๆ การสิ่งของแพงๆ จนกลายเป็นค่ามาตรฐานของชีวิตที่เราไม่ได้กำหนดเอง ข้าพเจ้าคิดว่าการจะมีความสุขได้ก็คือการที่จะกำหนดแนวทางให้เป็นของเราเองแล้วรู้ทันความรู้สึกตัวเองว่าสิ่งไหนต้องการสิ่งไหนไม่ต้องการแต่อยู่บนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนผู้อื่น

อิทธิพลในงานศิลปกรรม

ในการได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะ ข้าพเจ้าก็ได้ศึกษาและซึมซับจากผลงานศิลปินรุ่นก่อนๆ ข้าพเจ้ามีความสนใจในผลงานศิลปะแทบทุกแขนงโดยไม่แบ่งกันวิธีการใดวิธีการหนึ่งตายตัวหรือยกย่าหรือวิธีการไหนดีกว่ากันแต่จะมองไปที่ความจริงใจและจุดประสงค์ของผู้สร้างเป็นหลัก ในผลงานข้าพเจ้าจึงมีความหลากหลายในด้านวิธีการและมีความสุขกับการค้นพบวิธีการใหม่เสมอๆ และไม่รู้ว่าเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดีต่อการทำงานหรือไม่ แต่ที่รู้คือศิลปะไม่มีถูกผิดและข้อกำหนดตายตัวแต่เราต้องเป็นผู้กำหนดเอง

วาซิลลี แคนดินสกี(Wassily Kandinsky) ชาวรัสเซีย เขากล่าวว่าความสำคัญของจิตกรรมอยู่ที่ความรู้สึกของสีและการจัดรูปทรง (Colour of Form) สำหรับการถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะนั้น แคนดินสกีคำนึงถึงหลักสองอย่าง คือความรู้สึกภายนอกและความรู้สึกภายใน ความรู้สึกภายนอกคือ วัสดุรูปทรงและเมื่อรู้สึกต่อการเห็นรูปทรงดังกล่าวแล้ว ก็จะเกิดความรู้สึกภายในสำหรับคุณค่าของรูปทรงนั้น เป็นการสร้างความกลมกลืนขึ้นด้วยสีสัน การเคลื่อนไหว ลีลา จังหวะ ลักษณะผิว สัดส่วน และความเด่นชัดของภาพ เพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกเองเมื่อได้สัมผัสสิ่งที่ไม่อาจชี้เฉพาะไปได้ว่าเป็นอะไร ไม่เหมือนกับศิลปะแบบดั้งเดิมที่บรรยายเฉพาะเจาะจงลงไป เช่น รูปผู้หญิง ต้นไม้ สัตว์ ผลไม้ ผู้ชาย และแม่แต่พระเจ้า¹

มอนเดรียน(Piet Mondrian)ค้นคว้าการแก้ปัญหาในผลงานเพิ่มขึ้น จนถึงขั้นสุดท้าย เขาได้พบกับความกลมกลืนที่สมดุลกันอย่างดี ด้วยการสร้างพื้นฐานรายละเอียดต่าง ๆ ของภาพ คือ เส้นตรงตั้งฉากกับแนวนอนระดับสายตาแลสีที่ไม่เป็นสี เช่น สีขาว ดำ และสีเทา เขาเริ่มต้นด้วยวิธีการลดทอนส่วนของภาพให้ต่อเนื่อง และให้มันแยกตัวออกจากกัน แต่จะส่วนจะบรรลุ

¹ อาสาสมัครวิกิพีเดีย, วาซิลลี แคนดินสกี, เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ศิลปะนามธรรม>

ถึงความสมบูรณ์ด้วยตัวเอง ซึ่งแยกอยู่ส่วนพื้นที่ของตนโดยไม่ถูกรบกวน และส่วนต่าง ๆ นี้จะเกิดความขัดแย้งกัน ก่อให้เกิดการสัมพันธ์และความสมดุลด้วย จากสิ่งนี้จะก่อให้เกิดความงามที่มีอิสระจากลักษณะที่มีอยู่ตามธรรมชาติ และลักษณะที่เป็นส่วนตนของคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ มอนเดรียนสร้างงานของ "ความว่างเปล่า" ขึ้นเพื่อค้นหาคุณค่าอันสมบูรณ์ที่สุดโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับความหมายจากธรรมชาติหรืออารมณ์ โดยทั่วไป คำว่า "นามธรรม" ย่อมตรงข้ามกับ "รูปธรรม" แต่ในทัศนะของมอนเดรียนแล้ว ศิลปะนามธรรมของเขาออกมาในรูปทรงที่บริสุทธิ์ในฐานะรูปธรรมและมีตัวตน สามารถดำรงอยู่ได้ในตัวของมันเอง ด้วยเหตุนี้จึงเรียกผลงานของเขาว่าเป็นลัทธิรูปทรงแนวใหม่²

แอนดรูว์ ไวเอท(Andrew Wyeth)เป็นจิตรกรที่ถูกจัดอยู่ในหมวด จิตรกรภาพเหมือนจริง (Realism) เขาเคยให้สัมภาษณ์ในนิตยสาร Life ในปี 1965 ว่า ถึงแม้เขาจะถูกสอนมาให้เป็นจิตรกรภาพเหมือน แต่เขากลับคิดว่าตัวเขาเป็นจิตรกรแบบนามธรรม “ผู้คนและสิ่งต่าง ๆ ในภาพวาดของผมหายใจในแบบที่ต่างออกไป มันมีแก่นแท้ที่แตกต่างกับภาพวาดเหมือนจริง และความรู้สึกอันท่วมท้น ล้นหลั่งนั้นมันเป็นนามธรรมอย่างแน่นอน เมื่อคุณเริ่มต้นที่จะมองเข้าไปในบางสิ่งบางอย่าง สิ่งที่ธรรมดาสามัญ และตระหนักถึงความหมายอันลึกซึ้งของมัน ถ้าคุณมีความรู้สึกเกี่ยวกับมัน ความรู้สึกนั้นมันก็ไม่มีที่สิ้นสุด”³

ในประเทศไทยคำว่า “ศิลปะสมัยใหม่” หาใช่โมเดิร์นนิสต์ตรงตัวตามอุดมการณ์ของตะวันตกไม่ เพราะศิลปะสมัยใหม่ของเราคือการเริ่มต้นจากศิลปะแบบเหมือนจริง และความ “ใหม่” ของเราคือการหลุดพ้นจากศิลปะแบบประเพณีและก้าวเข้าสู่ยุคศิลปะ “สากล”⁴

² อาสาสมัครวิกิพีเดีย, มอนเดรียน, เข้าถึงเมื่อ 11 ธันวาคม 2561, เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/ปีต_โมนเดรียน

³ อาสาสมัครวิกิพีเดีย,แอนดรูว์ ไวเอท , เข้าถึงเมื่อ 11 ธันวาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://www.wurkon.com/full/researchs/andrew-wyeth/>

⁴ อธิธิพล ตั้งโฉลก, แนวทางการสอนจิตรกรรมขั้นสูง,(บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด), น.20

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

หลังจากได้กำหนดจุดประสงค์ในบทที่สองแล้ว ก็ได้ทำการวิเคราะห์และเริ่มกำหนดแนวทางการทำงาน ข้าพเจ้าได้กำหนดรูปแบบผลงานเป็นผลงานจิตรกรรม โดยเริ่มจับใจความและเริ่มทำภาพร่างผลงาน ในขั้นตอนการกำหนดรูปในผลงานข้าพเจ้าไม่ได้กำหนดอย่างตายตัว บางครั้งข้าพเจ้าได้สร้างผลงานจนเสร็จแล้วทำการวิเคราะห์เรียบเรียงบทความเพื่ออธิบายภายหลัง และบางครั้งข้าพเจ้าก็ได้กำหนดเนื้อองค์ประกอบจนเสร็จจึงเริ่มสร้างสรรค์ผลงาน ลักษณะผลงานส่วนใหญ่เป็นผลงานในรูปแบบศิลปะแบบเหมือนจริง และผลงานระบบสัญลักษณ์ แต่วิธีการส่วนใหญ่ของผลงานจะเป็นลักษณะของการแยกแยะสิ่งต่างๆให้เป็นส่วนโดยได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการวิเคราะห์ในวิธีการทางศาสนาพุทธไปพร้อมกับแนวคิดเชิงปรัชญาตะวันตก ในผลงานส่วนใหญ่จะเป็นภาพของพื้นที่และสถานที่ที่มีอยู่ในบริบทในสังคมเมือง และการแยกแยะนี้ไม่ใช่แค่ส่วนของสถานที่และความหมาย ยังแยกส่วนต่างๆ เช่นระยะในผลงานค่าน้ำหนักแสงเงาพื้นผิวในเชิงสัญลักษณ์และความหมาย จนร่วมไปถึงการแยกความหมายของพื้นที่ต่างๆในภาพด้วยเทคนิควิธีการ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและการตีความเป็นต้น จุดเริ่มต้นของการกำหนดภาพ เป็นภาพที่ได้จากการสัมผัสโดยตัวข้าพเจ้าเองได้รับภาวะความรู้สึกจากสถานที่จริงจนนำไปสู่การวิเคราะห์และแยกแยะ ส่วนในช่วงหลังข้าพเจ้าได้เพิ่มเติมระบบสัญลักษณ์ให้น้อยและชัดเจนมากยิ่งขึ้นด้วยวิธีการที่คิดค้นใหม่ด้วยการแทนค่าเพิ่มเติมเข้าไป

การกำหนดรูปในผลงานจิตรกรรม

ภาพส่วนใหญ่ในตัวผลงานเป็นภาพมุมมองจากการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นภาพในสังคมเมือง มุมมองจากภายในห้องมองออกไปสู่ภายนอก ภาพมุมมองจากภายนอกเข้าสู่ภายใน และเป็นภาพหุ่นนิ่งวัตถุที่ผ่านการใช้สอย เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน ในผลงานข้าพเจ้าได้ให้ความหมายระหว่างวัตถุและกับผลงานจิตรกรรมเป็นหนึ่งในการใช้สัญลักษณ์ประกอบในตัวผลงาน ในการเลือกใช้เฉพาะภาพวัตถุนั้นข้าพเจ้าต้องการแบ่งแยกวัตถุทางกายภาพกับวัตถุที่เป็นตัวร่างการของมนุษย์เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับวัตถุ และวัตถุทางศิลปะกับมนุษย์เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนในด้านการใช้ประโยชน์จากวัตถุที่เราสร้างขึ้น แต่ในคนละบริบทเป็นการรับใช้มนุษย์เหมือนกัน เป็นการรับใช้ทางกายภาพกับสภาวะภายในจิตใจมนุษย์

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ทัศนธาตุที่ใช้ในผลงานคือ ,จุด ,เส้น, สี, แสงเงา, พื้นผิว, รูปทรง, ค่าน้ำหนัก ฯลฯ และหลักองค์ประกอบเช่น ความกลมกลืน,ความขัดแย้ง,ขนาดสัดส่วน ฯลฯที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในงานเพื่อสื่อสารทางภาพและสื่อสารทางความหมายเป็นวิธีการหลักในการสร้างผลงาน ทัศนธาตุพื้นฐานเหล่านี้สามารถนำมาสร้างผลงานและความแปลกใหม่ได้ไม่รู้จบขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้สร้างผลงานและวัสดุอุปกรณ์ตามยุคสมัย ข้าพเจ้าได้นำทัศนธาตุมาปรับใช้ในรูปแบบของข้าพเจ้ามีดังนี้

รูปทรง รูปทรงส่วนใหญ่เป็นรูปทรงวัตถุเป็นสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่ เช่นรูปทรงตึกอาคารบ้านเรือน เสื้อผ้า ไม้แขวนเสื้อโต๊ะเก้าอี้ เป็นต้น ในความหมายที่ข้าพเจ้าเลือกใช้วัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อเป็นวัตถุเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ทั้งเพื่อความสะดวกและเพื่ออยู่รอด ในทั้งบริบทของผู้กำหนดและถูกกำหนด

ภาพที่ 1 ภาพประกอบเทคนิควิธีการ

เส้นกับพื้นผิว การใช้เส้นในผลงานจะมีลักษณะของเส้นที่หลากหลาย ที่เกิดจากการสร้างที่แตกต่างกันเช่น เส้นที่เกิดจากการใช้ไม้บรรทัดเส้นที่เกิดจากการร่างด้วยมือเปล่าและเส้นที่เกิดจากรอยแปรงพู่กัน เส้นที่เป็นร่องลึกที่เกิดจากการขีดหรือเส้นที่เกิดจากการถมสีขึ้นจากระนาบผิวเรียบในผลงาน เป็นต้น ลักษณะเส้นส่วนใหญ่จะเป็นเส้นตั้งและเส้นนอนที่มีความขนานตั้งตรงเป็นฉากกับพื้นโลก ที่ได้มาจากการสร้างตึกและอาคารที่ต้องใช้ความมั่นคงแข็งแรง และเส้นตั้งและนอนนี้ยังให้ความรู้สึกถึงการมีกฎเกณฑ์และการถูกกำหนดแต่ก็ให้รู้สึกถึงความแข็งแรงมั่นคงในเวลาเดียวกันและยังเป็นการอธิบายไปสู่เรื่องการค้นหาค่ากลางที่เป็นสุขของมนุษย์กับพื้นที่พื้นผิว ในผลงานจะมีการใช้พื้นผิวอยู่ในสองบริบทคือใช้แทนพื้นผิววัตถุให้เกิดความเหมือนจริงเช่นผนังปูนที่มีความขรุขระพื้นผิวของผ้าที่มีความเรียบเนียน ในบริบทที่สองที่นำมาใช้คือการใช้แทนความหมายที่มีลักษณะของ

การชูดอก ทับถม เว้นที่ว่างเพื่อใช้แทนความหมาย เช่นพื้นที่ทางศาสนาข้าพเจ้าได้นำวิธีการถมด้วยสี เดิมเป็นชั้นๆจนเกิดรูปทรงหรือการชูดอกด้วยการขีดที่เส้นจนเห็นพื้นผิวอีกชั้นในความหมายก็คือ การซ้ำเสมือนวิธีการฝึกในวิธีการศาสนาพุทธเพื่อให้เกิดความนิ่งสงบ

ภาพที่ 2 ภาพประกอบเทคนิควิธีการ

สีและค่าน้ำหนัก โทนสีที่ใช้ในผลงานจะเป็นโทนสีที่คลุมโทนจะมีค่าของสีที่เป็นลักษณะการใช้ค่าน้ำหนักเข้มอ่อนความหนาและความโป่งของสีเพื่อถ่ายทอดบรรยากาศของความเป็นเมืองความแห้งและฝุ่นละออง ในส่วนของการใช้สัญลักษณ์ ข้าพเจ้าได้แยกแยะตำแหน่งภายในภาพ แยกส่วนของแสงเงาเกิดกระทบพื้นที่ภายนอกภายในและบริบทของพื้นที่ต่างๆแล้วแทนค่าด้วยค่าน้ำหนักและวิธีการให้สอดคล้องกับพื้นที่นั้นๆเพื่อบ่งบอกถึงสถานะของพื้นที่แต่ละพื้นที่ว่าสิ่งนั้นคืออะไรมีความสำคัญอย่างไร

ภาพที่ 3 ภาพประกอบเทคนิควิธีการ

องค์ประกอบศิลป์ที่ใช้ในผลงาน ส่วนใหญ่ได้จากการวิเคราะห์ทางกายภาพของพื้นที่จริงของการพักอาศัยของข้าพเจ้าและผู้คนในสังคมเมือง ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์องค์ประกอบออกมาดังนี้

ความขัดแย้งที่ได้จากค่าน้ำหนึ่งแสงเงา พื้นที่ภายในภายนอก ระยะใกล้ไกล ของพื้นที่อยู่อาศัยของข้าพเจ้า ความขัดแย้งของพื้นที่ภายนอกกับภายในเช่นพื้นที่ภายนอกห้องข้าพเจ้าได้อ้างอิงมาจากข้อเท็จจริงส่วนพื้นที่ภายในห้องข้าพเจ้าได้อ้างอิงมาจากความคิดหรือภาพจำในสมองเป็นต้น

ความกลมกลืน ในตัวผลงานข้าพเจ้าใช้สิ่งที่เป็นเหตุผลในโลกของกายภาพเช่นแสงเงาเส้นระดับสายตาระยะใกล้ไกลแต่นำมาจัดเรียงใหม่ให้เห็นความแตกต่างในสิ่งเดียวกันเป็นต้น

ขนาดสัดส่วน ข้าพเจ้าได้ใช้ขนาดสัดส่วนในหลายแบบเช่น ขนาดของวัตถุในผลงานที่มีขนาดเท่ากับขนาดจริงของตัววัตถุนั้น หรือขนาดของผลงานที่ได้มาจากขนาดของวัตถุอื่นๆเช่นโรงศพ และการย่อขยายให้เห็นภาพรวมหรือแค่รายละเอียด เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของความเป็นจริงกับความเป็นภาพ การมองภาพรวมและการเจาะลึกในรายละเอียดเป็นต้น

ภาพที่ 4 ภาพประกอบเทคนิควิธีการ

กระบวนการทางเทคนิค ได้มีการทดลองวิธีการหลากหลายในงานจิตรกรรมทั้งได้จากการเรียนรู้การ
ขั้นตอนสร้างผลงานแบบดั้งเดิมและแบบสมัยใหม่วัสดุอุปกรณ์แบบดั้งเดิมและแบบใหม่ แต่ข้าพเจ้าได้
นำขั้นตอนเหล่านั้นมาปรับใช้ใหม่เพื่อให้ได้ผลเป็นไปอย่างที่ข้าเจ้าตั้งใจจะสื่อสารเช่น

ความเงาความด้านของพื้นผิว ข้าพเจ้าพยายามแยกแยะให้เห็นความแตกต่างของสิ่ง
เดียวกันพื้นที่เดียวกันหรือค่าน้ำหนักที่เท่ากันแต่แตกต่างกันโดยวิธีการหรืออุปกรณ์
ความหมายนั้นข้าเจ้าหมายถึงความสุขหรือทุกข์อาจเป็นสิ่งเดียวกันแต่แตกต่างกันตรง
ทัศนคติของคนเหล่านั้น

ภาพที่ 5 ภาพประกอบเทคนิควิธีการ

ตัวอย่างขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ภาพที่ 6 การตัวอย่างขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าไม่ได้มีวิธีการที่ตายตัวผลงานแต่ละชิ้นมีความเฉพาะของตัวเอง แต่ผลงานจะมีความเชื่อมโยงกันโดยสิ่งที่ค้นพบสิ่งที่น่าสนใจจากผลงานชิ้นก่อนหน้าและนำมาขยายความ

เลือกภาพต้นแบบที่มีผลทางความคิดและความรู้สึก(อาจค้นพบได้ทั้งกายภาพและสื่ออื่นๆ หรือภาพในความคิด)และเทียบกับประโยคที่ว่าความหวังคือทุกข์ความหวังคือแรงผลักดันว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างไรและอธิบายด้วยวิธีการทางจิตรกรรม

กำหนดวิธีการที่จะใช้อธิบายภาพนั้นให้ได้มีประสิทธิภาพที่สุดโดยการรักษาสภาวะนั้นไว้ให้ได้มากที่สุดและทำการแยกแยะส่วนประกอบที่ในภาพว่าคืออะไรเช่น พื้นที่ภายนอก-ภายใน พื้นที่-เวลา แสง-เงา ระยะใกล้-ไกล เป็นการแยกให้เห็นความต่างและความสัมพันธ์จากที่ที่เดียวเช่นแสงสว่างทำ

ให้เราได้เห็นสิ่งต่างได้ชัดเจนขึ้นกับความมืดที่ทำให้เราได้เห็นรายละเอียดลดลงเห็นเพียงโครงสร้าง แสงโครงสร้างวัตถุเป็นการลดทอนโดยธรรมชาติ การกำหนดมุมมองในผลงานกับมุมมองผู้ชมให้อยู่ในมิติเดียวกันโดยใช้เส้นนำสายตาหรือระดับสายตา เพื่อให้เกิดความคุ้นชินทางมิติ และยังหมายถึงความจริงของการลงในเวลาเดียวกัน

ความกลมกลืนกับความขัดแย้งในองค์ประกอบโดยแบ่งเป็นวัตถุกับพื้นที่กับความต่างฐานะ แบ่งโดยวัตถุกับพื้นที่ภายนอกภายในให้เห็นในความเหมือนและความต่างของสถานะ

การเลือกใช้เทคนิคทางจิตรกรรมให้สอดคล้องกับวิธีการความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์คือ สิ่งที่มีความหมายในความเหมือนที่มีความต่างกัน ข้าพเจ้าเลือกใช้ความมืดหรือความดำของวัสดุสองชนิด เครยองกับสีน้ำมันสีดำ ที่ให้ความดำมืดเหมือนกันแต่มีความต่างทางการเห็นเมื่อกระทบแสง และวิธีการสร้างในความหมายเพื่อให้เกิดการค้นหาของประโยค “ความหวังคือทุกซ์ความหวังคือแรงผลักดัน”

บทที่ 4

การดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบกึ่งนามธรรมที่ความเหมือนจริงในบางส่วนและมีการลดทอนรูปทรงและเพิ่มให้เกินจากความเป็นจริงผสมอยู่ด้วย การกำหนดรูปแบบทางผลงานข้าพเจ้าไม่ได้กำหนดมาตั้งแต่ต้นเพราะข้าพเจ้าต้องการให้เป็นการสร้างอย่างอิสระ ผลงานที่ออกมาจึงออกมาภายใต้ความชื่นชอบส่วนตัวกับผลทางข้อมูลจากการศึกษาเป็นส่วนใหญ่และการกำหนดลักษณะรูปแบบกึ่งนามธรรมนี้ได้จากการวิเคราะห์โดยรวมว่ามีผลงานลักษณะส่วนใหญ่เป็นไปในรูปแบบใด

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นการศึกษาต่อจากผลงานค้นคว้าของข้าพเจ้าสมัยเรียนปริญญาตรีที่ตัวผลงานมีเป็นงานจิตรกรรมแบบเหมือนจริงผลงานมีลักษณะขาวดำ แต่ในความคิดเห็นส่วนตัวผลงานนั้นเป็นผลงานที่หนักไปทางศิลปะนามธรรมมากกว่า คือความตั้งใจที่จะนำเสนอภาวะและเรื่องราวที่เป็นสภาวะที่ได้จากพื้นที่เหล่านั้นออกมาเป็นผลงาน เรื่องราวที่พูดถึงการย้ายถิ่นจากสังคมชนบทสู่สังคมเมืองความแออัดเหนือล้ำความคาดหวังและการหาทางออกของชีวิต การค้นคว้าในปัจจุบันยังเป็นการค้นคว้าในเรื่องเดิมแต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความรู้และความเข้าใจในสิ่งเหล่านั้นเพิ่มขึ้นและสามารถอธิบายส่วนต่างๆในผลงานให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเช่น ความรู้และความเข้าใจเรื่องสถานะความเป็นธรรมชาติของสังคมของมนุษย์กับสถานะทางศาสนาพุทธ ความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ก็คือการเพิ่มและความต้องการที่มากขึ้นตามวัยเป็นที่มาของความสุขและทุกข์ในเวลาเดียวกันเสมือนเงาตามตัวแต่ในทางศาสนาพุทธที่คงอยู่ควบคู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนานมีการอธิบายว่าการมีความสุขคืออยู่บนทางสายกลางและการเข้าถึงความว่างแต่การเข้าถึงคำตอบของปรัชญานี้กับเป็นการตั้งคำถามไปสู่การหาความเป็นกลางนี้คือเราจะรู้ได้อย่างไรว่าค่ากลางนั้นอยู่ตรงไหนหรือมีอะไรเป็นบรรทัดฐาน สำหรับตัวข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าเองเป็นบรรทัดฐานของตัวเองเป็นต้น

การสร้างงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่1

ผลงานในระยะแรกนี้ผลงานที่ออกมาจะมีรูปแบบผลงานงานศิลปะแบบเหมือนจริง ใช้สัญลักษณ์ของการจัดวางองค์ประกอบและบรรยากาศแสงเงาเป็นตัวสื่อสารเนื้อหาสาระของผลงานเป็นหลัก ผลงานในระยะนี้ไม่ค่อยมีความแตกต่างจากผลงานช่วงก่อนหน้าในช่วงการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยตัวเนื้อหายังพูดถึงความเป็นสภาวะในสังคมเมือง พูดถึงความคาดหวังเป็นเหตุแห่งทุกข์และความคาดหวังคือแรงผลักดัน ผลงานออกมาในรูปแบบภาพขาวดำเป็นส่วนใหญ่เป็นภาพที่สะท้อนสภาวะอารมณ์ความหดหู่เหน็บชาที่ได้ภาพมุมมองย้อนแสงเป็นการกำหนดมุมมองจากพื้นที่หนึ่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่งที่น่าไปสู่การตระหนักและการคิดทบทวน

วิธีการสื่อสารในแบบของการได้สัมผัสเรื่องราวและพื้นจริงและส่งผลกระทบต่อในด้านภาวะความรู้สึกและมุมมองของข้าพเจ้าและถ่ายทอดสภาวะนั้นออกมาเป็นภาพโดยเป็นการมองสภาพโดยรวมโดยแบ่งความแตกต่างของวัตถุพื้นที่ด้วยเทคนิคทางจิตรกรรม และวิธีการสร้างความต่างของความเป็นภาพกับวัตถุเช่นใช้ความต่างของระนาบแบนที่มีความสูงต่ำเพื่อให้เกิดความแตกต่างของการเห็นภาพภาพเดียวด้วยตำแหน่งการมองของผู้ชมผลงานเป็นต้น(เป็นการค้นหาความแตกต่างของสิ่งๆเดียว)

เทคนิคที่ใช้ในผลงานจิตรกรรม ผลงานมีลักษณะภาพขาวดำที่สร้างด้วยวัสดุที่ต่างกันอยู่สองอย่างเป็นหลักคือครีองกับสีน้ำมันเลือกใช้เฉดสีดำ ที่ให้ผลในความดำมืดเหมือนกันแต่ต่างกันตรงการสะท้อนแสงและคุณสมบัติความเงาความด้านเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาในผลงานเป็นต้น

ภาพที่ 7 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1: มื้อเย็น

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 180x180 ซม.

ภาพที่ 8 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2: ผ่าน

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 180x150 ซม.

ภาพที่ 9 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3: ริมทาง

เทคนิค จิตรกรรมผสม

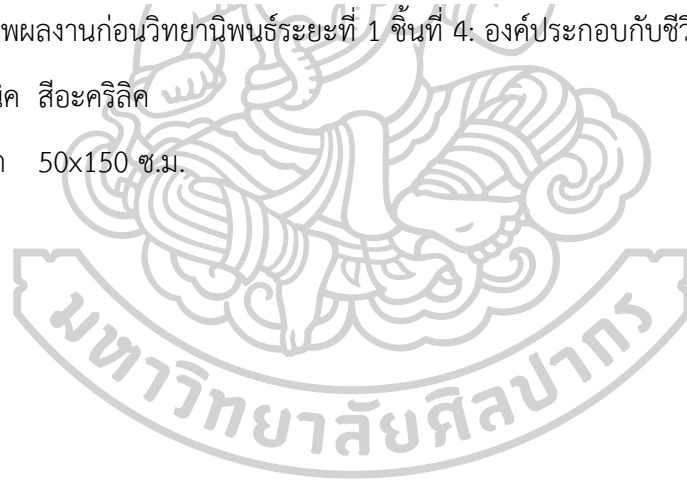
ขนาด 150x130 ซม.

ภาพที่ 10 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4: องค์กรประกอบกับชีวิต

เทคนิค สีอะคริลิก

ขนาด 50x150 ซม.

ภาพที่ 11 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5 : เงาม

เทคนิค จิตรกรรมผสม

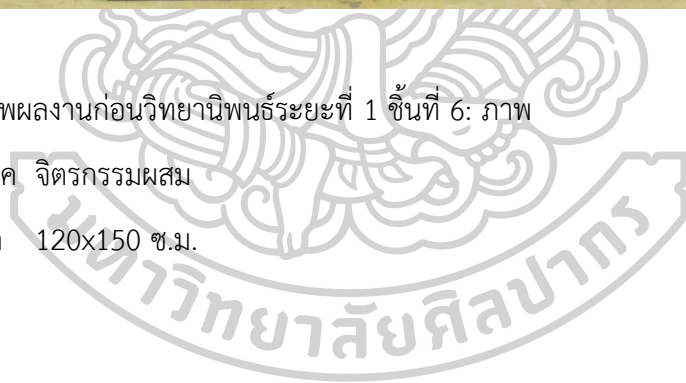
ขนาด 240x280 ซม.

ภาพที่ 12 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 6: ภาพ

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 120x150 ซม.

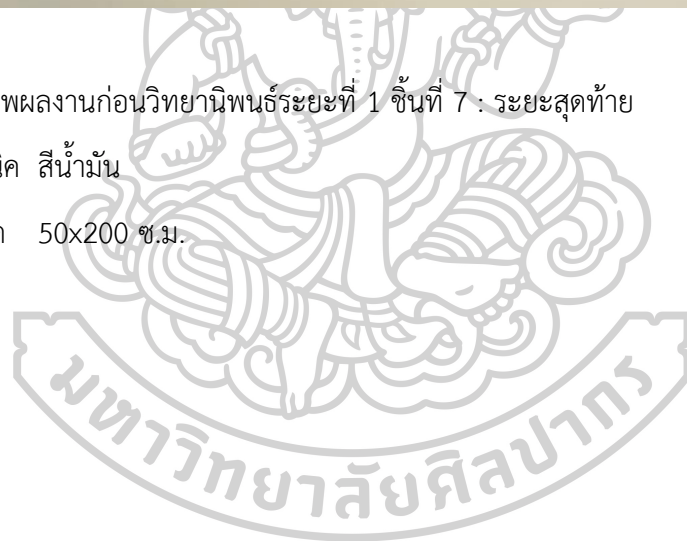

ภาพที่ 13 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 7 : ระยะสุดท้าย

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x200 ซม.

การสร้างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่2

ผลงานในระยะนี้ส่วนใหญ่ออกมาในรูปศิลปะกึ่งนามธรรม ผลงานระยะนี้มีความแตกต่างจากระยะแรกได้มีการเพิ่มวิธีการสื่อสารด้วยการแบ่งพื้นที่แสงกับเงาพื้นที่ของผู้ชมผลงานกับตัวผลงานโดยใช้เงาจากภายนอกเป็นตัวแบ่งพื้นที่ภายในผลงาน ผลงานช่วงนี้จะเน้นความเป็นพื้นที่ภายนอกภายในให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การอยู่ร่วมกันของทั้งสองพื้นที่ซ้ำพเจ้าได้แบ่งพื้นที่ทั้งสองออกจากกันด้วยความแตกต่างของเทคนิคทางจิตรกรรมและภาพกับวัตถุที่มีที่มาต่างกันเช่นภาพจากพื้นที่จริงกับภาพที่ได้จากการจดจำแต่อยู่ร่วมในจุดรวมสายตาเดียวกันเป็นต้น

วิธีการส่วนใหญ่ที่เปลี่ยนไปจากระยะแรก คือการลดทอนให้เหลือเพียงสาระหลักๆเพื่อให้เนื้อความมีความชัดเจน และยังเป็นการกระตุ้นการค้นคว้าด้วยการตัดออกให้เห็นความแท้จริงของสาระชีวิตความแท้จริงของวิธีการสร้างผลงาน นอกจากการลดแล้วซ้ำพเจ้ายังได้ใช้วิธีการเพิ่มองค์ประกอบที่เหนือจากภาพต้นแบบการเพิ่มนี้ซ้ำพเจ้าให้หมายถึงความชื่นชอบหรือสภาวะของความหวังที่ชั่วตรงข้ามกับการลดที่ให้เห็นถึงความเป็นจริงและการยอมรับ การเพิ่มนี้ซ้ำพเจ้าใช้ความต่างของฐานะผ่านวัตถุสิ่งของและตำแหน่งในตัวผลงานที่หมายถึงความคาดหวังคือแรงผลักดัน

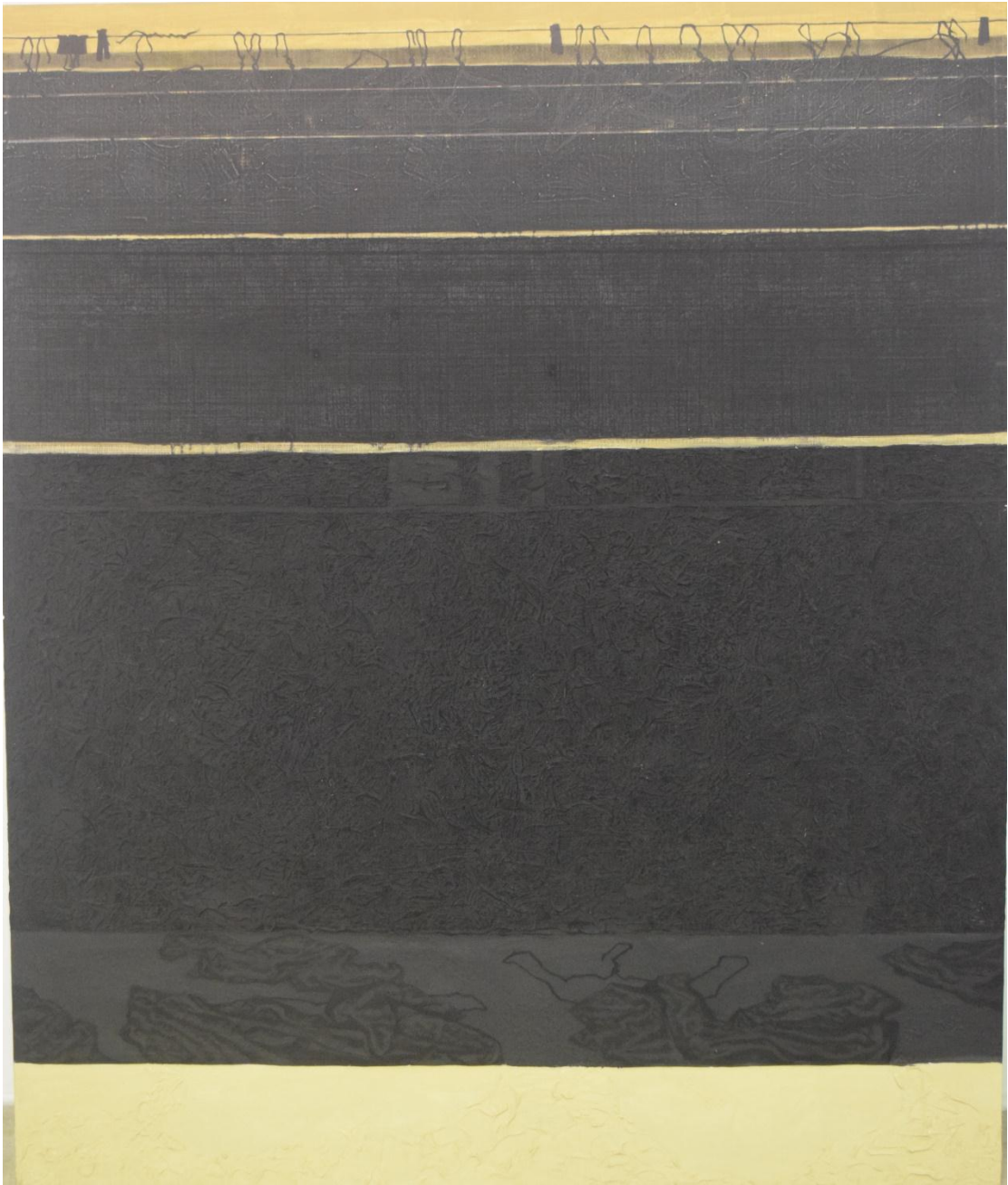

ภาพที่ 13 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1: ผ่านรั้ว

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 180x150 ซม.

ภาพที่ 14 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2 : ชั้น 5

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 180x150 ซม.

ภาพที่ 15 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3: ความมืดที่แตกต่าง

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 190x200 ซม.

ภาพที่ 16 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4 : ประตูกับหน้าต่าง

เทคนิค จิตรกรรมผสม

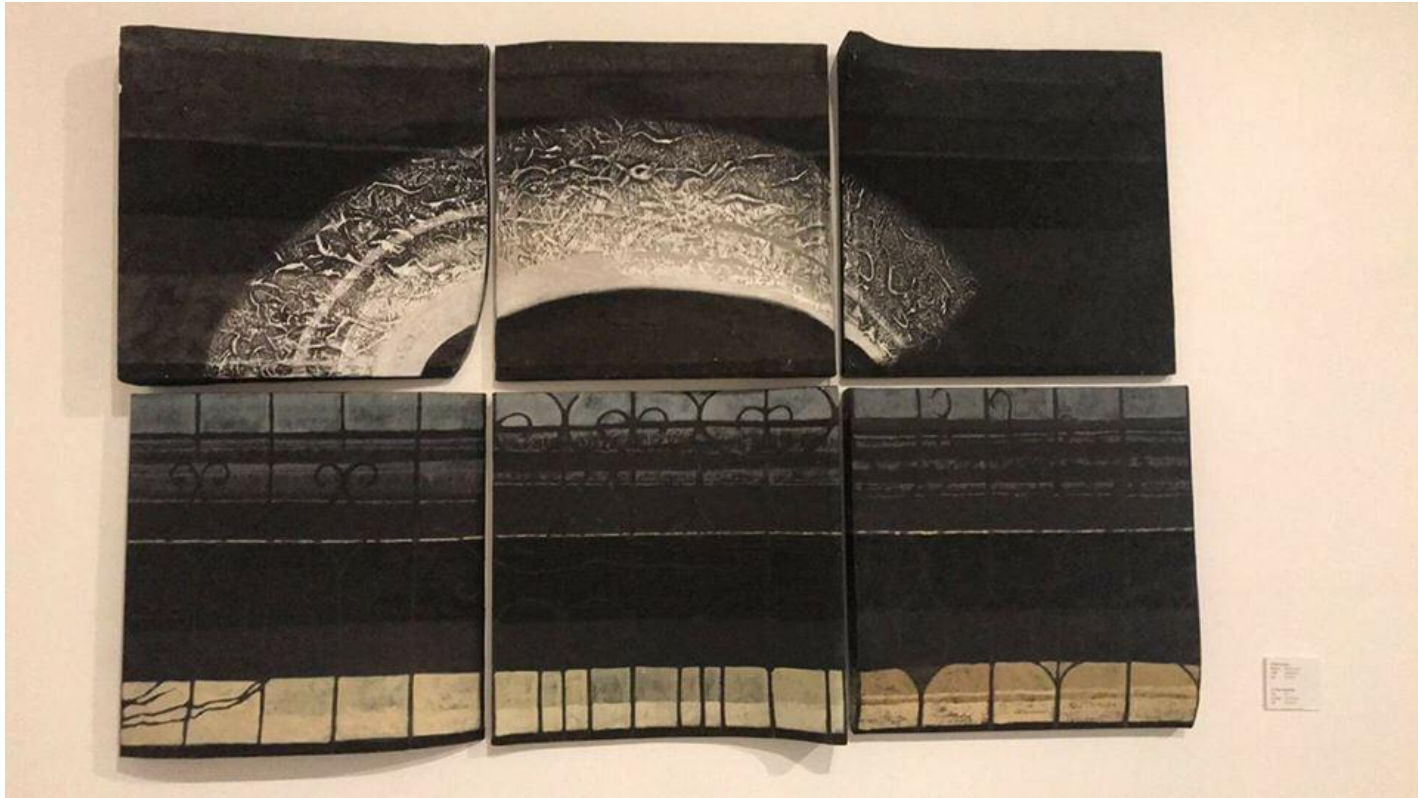
ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 17 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5 : เกิดรอย

เทคนิค จิตรกรรมผสม

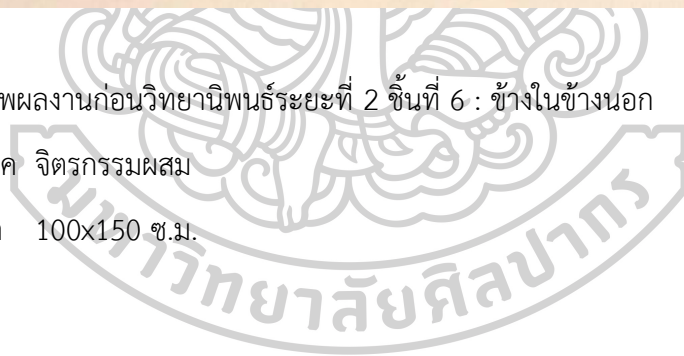
ขนาด 70x70 ซม.

ภาพที่ 18 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6 : ช้างในช้างนอก

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 100x150 ซม.

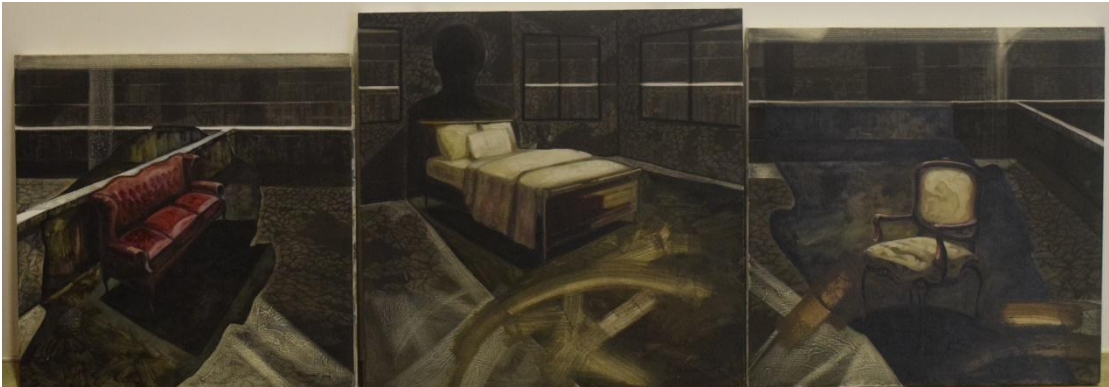

ภาพที่ 19 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7 : พื้นที่ทั้งสอง

เทคนิค จิตรกรรมผสม

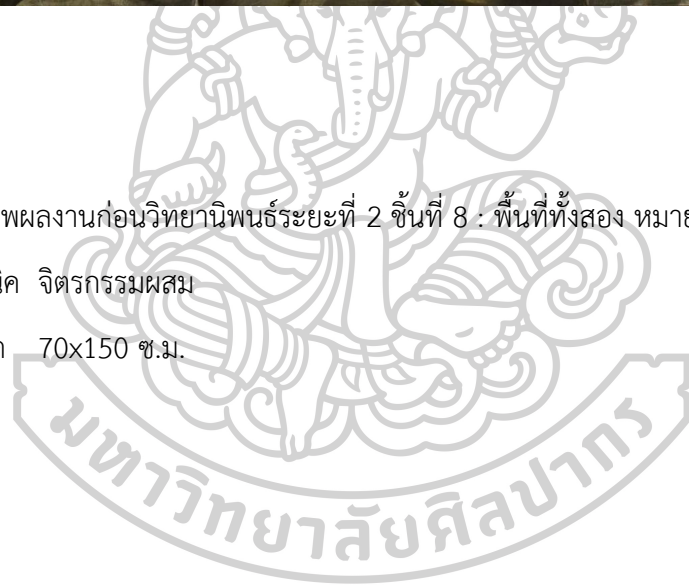
ขนาด 200x200 ซม.

ภาพที่ 20 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8 : พื้นที่ทั้งสอง หมายเลข2

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 70x150 ซม.

ภาพที่ 21 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 9 : ความนิ่งกับการเคลื่อนไหว

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 180x150 ซม.

ภาพที่ 22 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 10 : แสงกับพื้นที่ภายใน

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 70x70 ซม.

ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานในช่วงนี้ออกมาในลักษณะกึ่งเหมือนจริง โดยเน้นการลดทอนและเพิ่ม ตัวผลงานให้ผลทางการเห็นไปในทิศทางแนวความคิดมากกว่าผลงานงานระยะแรกจึงให้ผลทางความรู้สึกน้อยลง ตัวผลงานส่วนใหญ่จึงมีขนาดเล็กกลางเพราะไม่มีความจำเป็นที่ต้องใช้ขนาดใหญ่เพราะเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ได้ถูกลดทอนและเพิ่มเป็นระบบสัญลักษณ์

วิธีการที่เพิ่มขึ้นจากผลงานระยะก่อน ตัวผลงานได้เน้นไปที่วิธีการทางจิตรกรรมมาเป็นตัวสื่อสารให้ชัดเจนกว่าระยะก่อนและให้ความสมเหตุสมผลมากยิ่งขึ้น เช่นการใช้วิธีการการแบ่งค่าน้ำหนัก สว่างกลางทึบที่ได้จากภาพทางกายภาพแล้วแบ่งพื้นที่ให้เห็นความต่างโดยเทคนิคทางจิตรกรรมที่ต่างกันการผสมสีการเคลือบการเว้นที่ว่าง การเพิ่มและการลดทอนในระยะนี้เป็นการใช้วิธีการแบ่งของแสงเงาที่มีความสัมพันธ์กับระยะกับพื้นที่และค่าน้ำหนัก ที่มีความหมายในทางสัญลักษณ์เช่น เงามตกระทระหว่างวัตถุที่ซ้ำพเจ้าแทนค่าการเคลือบด้วยสีหมายถึงการลวงและการตกอยู่ใต้เงาของวัตถุแต่การตกอยู่ภายใต้การลวงนั้นก็คือสีสันและสิ่งสวยงามของวัตถุเช่นเดียวกัน เป็นต้น

ภาพที่ 23 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 : ความสัมพันธ์กับพื้นที่ทั้งสาม

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 24 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 : ค้างสาม

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 25 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 : ความสัมพันธ์กับพื้นที่ทั้งสาม หมายเลข1

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 180x150 ซม.

ภาพที่ 26 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 : ความสัมพันธ์กับพื้นที่ทั้งสาม หมายเลข 2

เทคนิค สีน้ำมัน

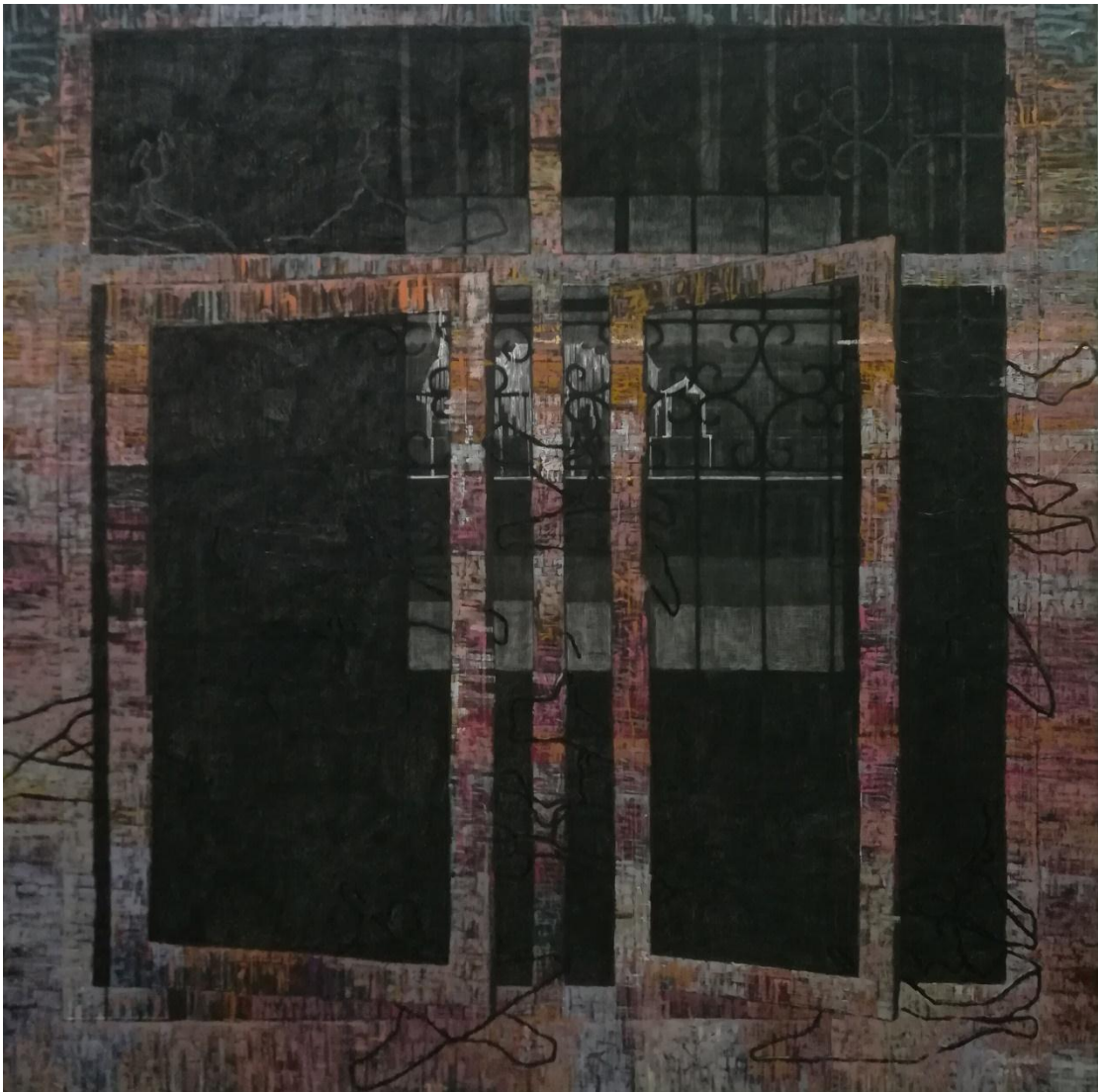
ขนาด 90x90 ซม.

ภาพที่ 27 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5 : คำน้าหนักทั้งสาม

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 28 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6 : การอยู่ร่วมกันของพื้นที่ทั้งสี่

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 150x150 ซม.

ภาพที่ 29 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7 : มุมชีวิต

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 30 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8 : แทนค่า

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 60x40 ซม.

ภาพที่ 31 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9 : ใต้เงา

เทคนิค จิตรกรรมผสม

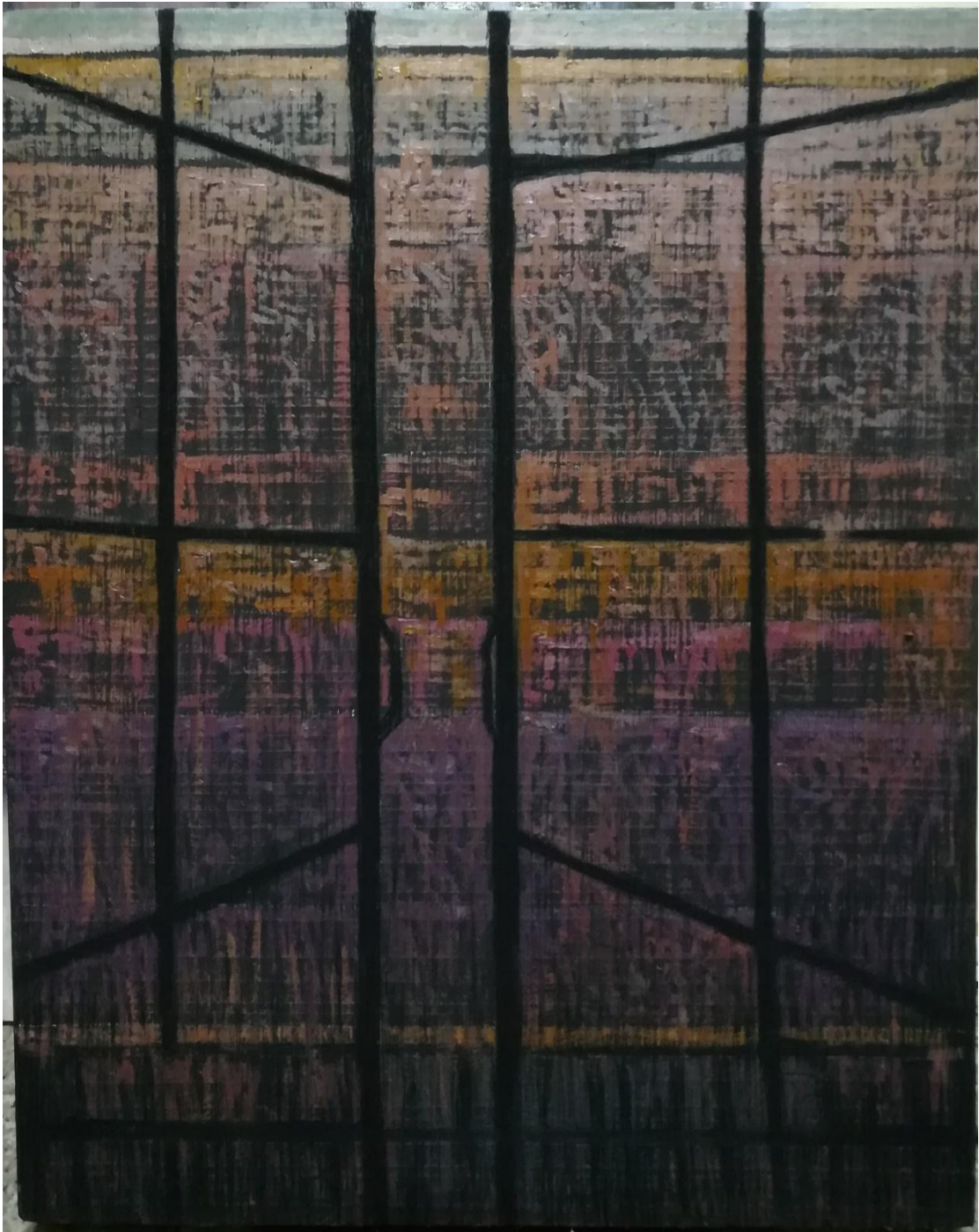
ขนาด 150x180 ซม.

ภาพที่ 32 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 10 : ภายใต้เงา

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 33 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 11 : หน้าต่าง

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 60x40 ซม.

ภาพที่ 34 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 12 : แขน้ำอุ่น

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 45x45 ซม.

ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 13 : แช่น้ำอุ่นสอง

เทคนิค สีน้ำมัน

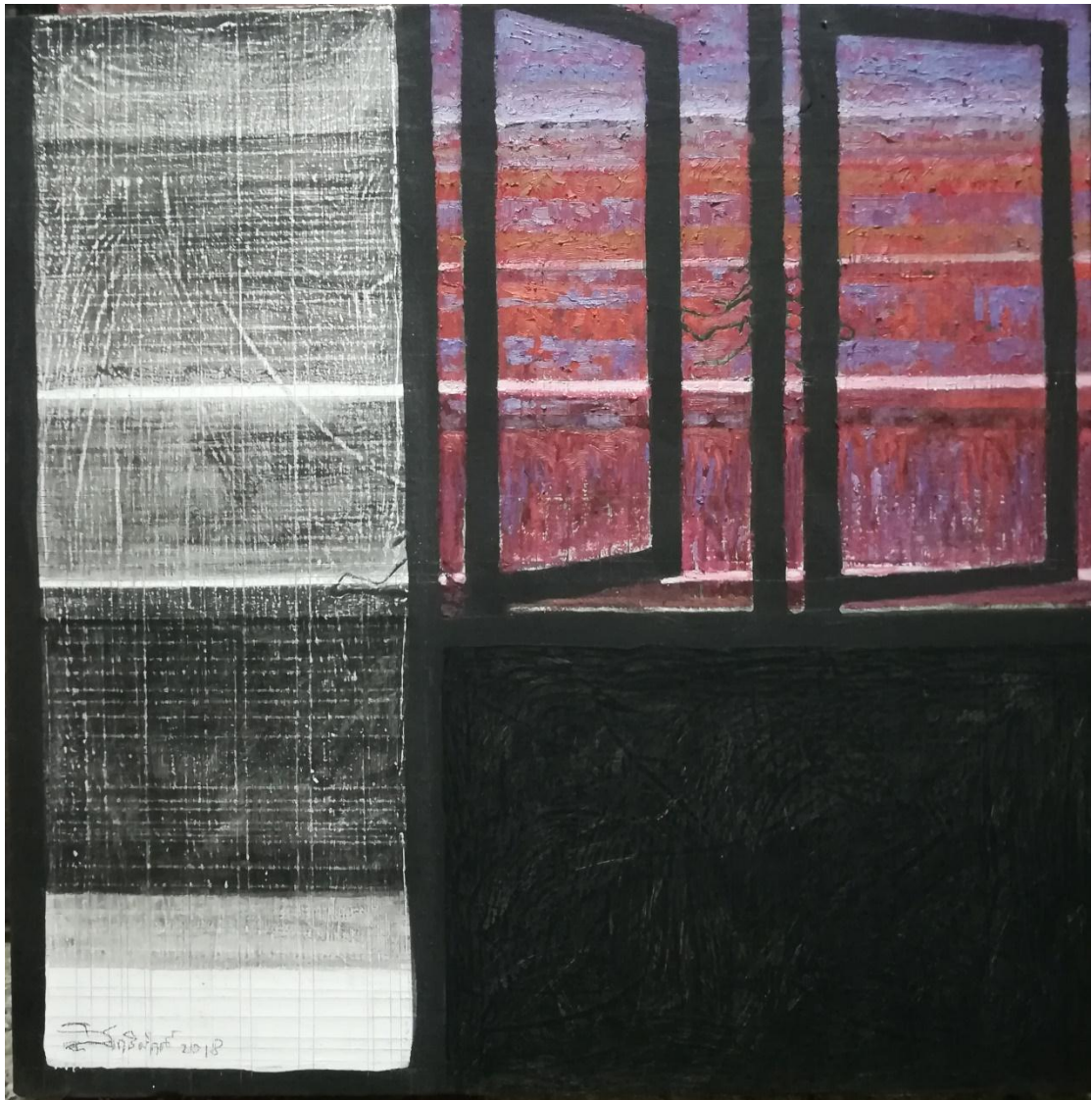
ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 14 : เงาผ่านหน้าต่าง

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 37 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 15 : หน้าต่างกับประตู

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 16 : ระหว่างแสงเงา

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 39 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 17 : หน้าต่าง

เทคนิค สีน้ำมัน

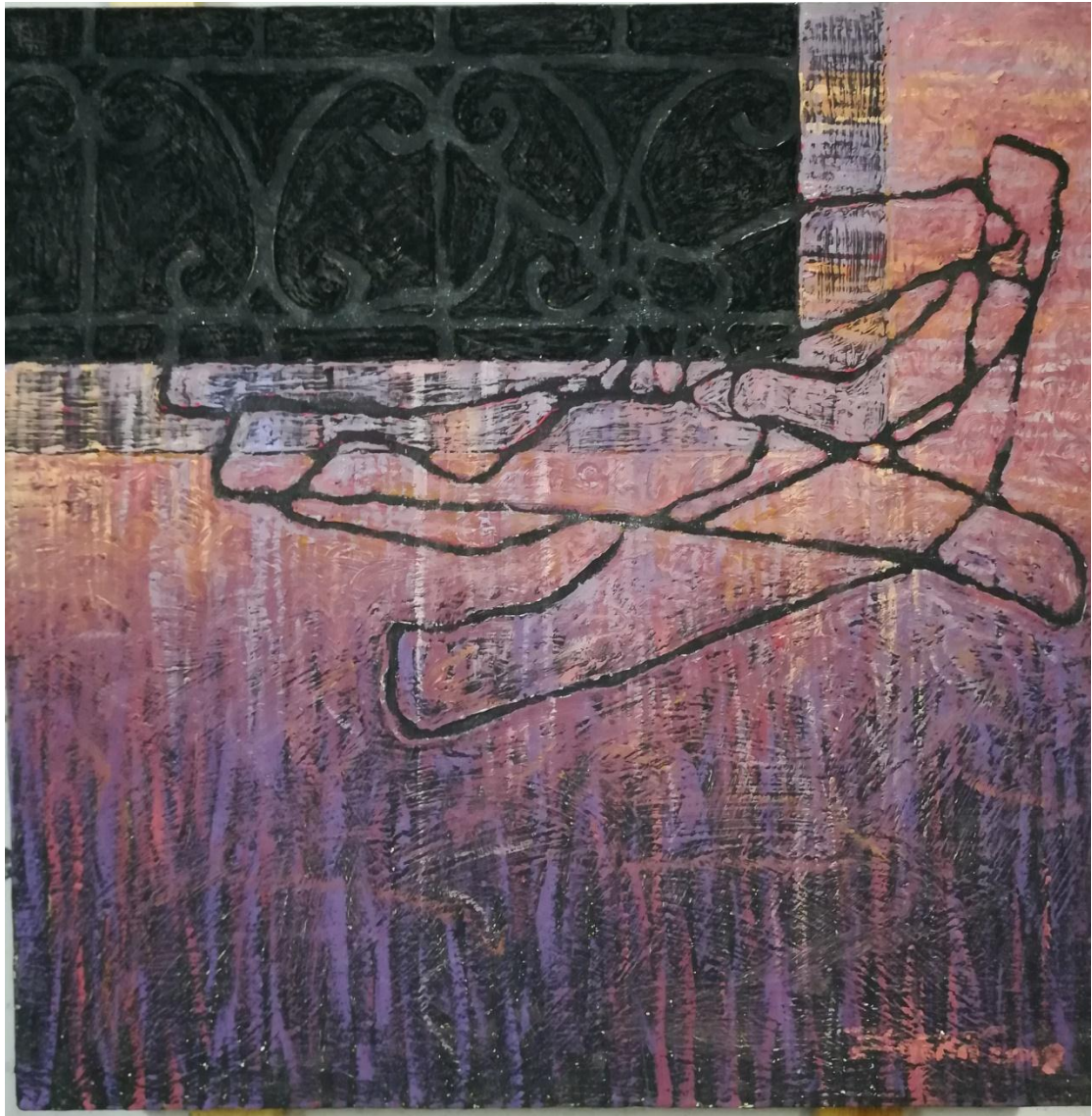
ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 40 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 18 : ช้าง-ช้างนอก

เทคนิค สีน้ำมัน

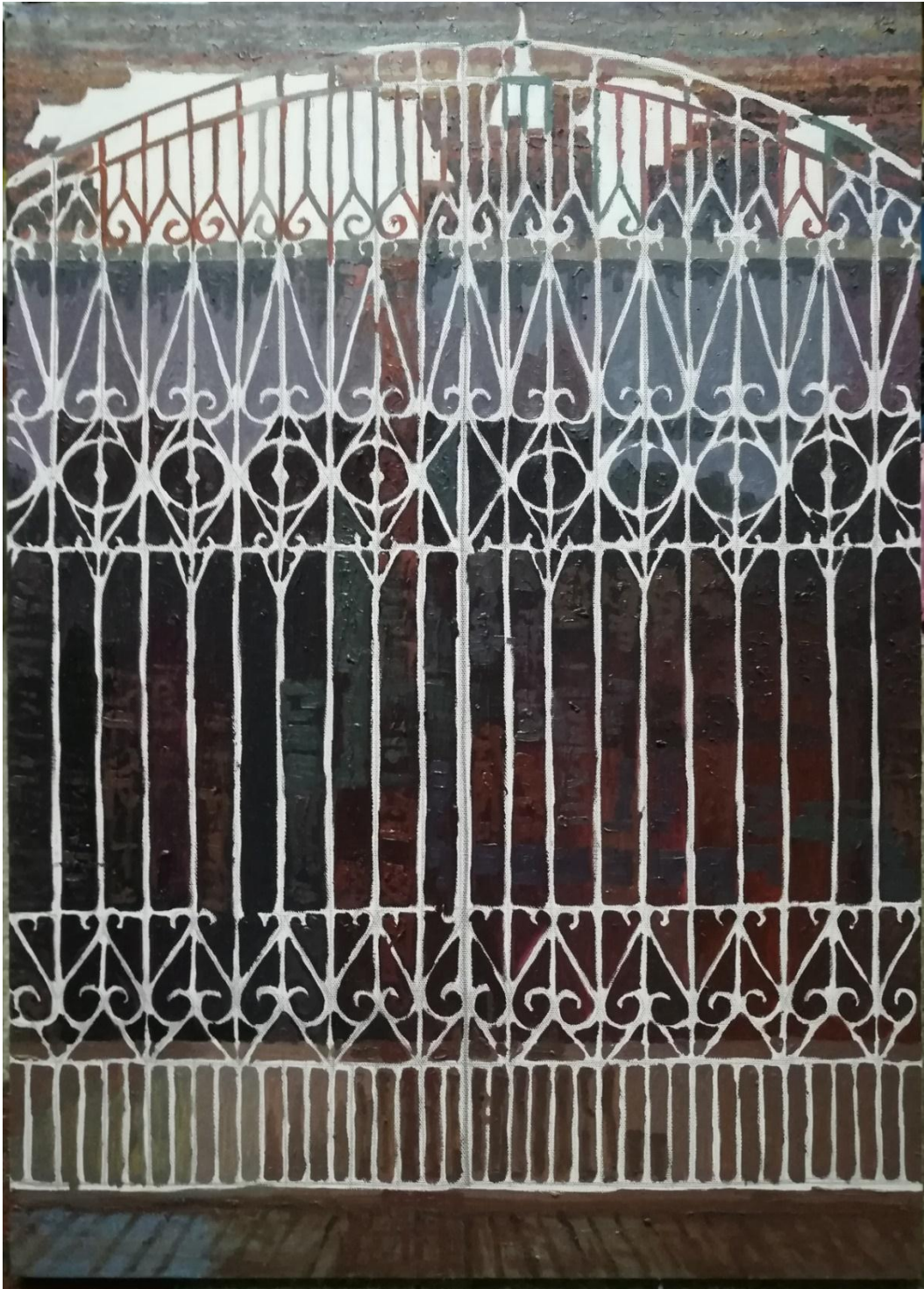
ขนาด 65x65 ซม.

ภาพที่ 41 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 19 : สีแสง

เทคนิค สีน้ำมัน

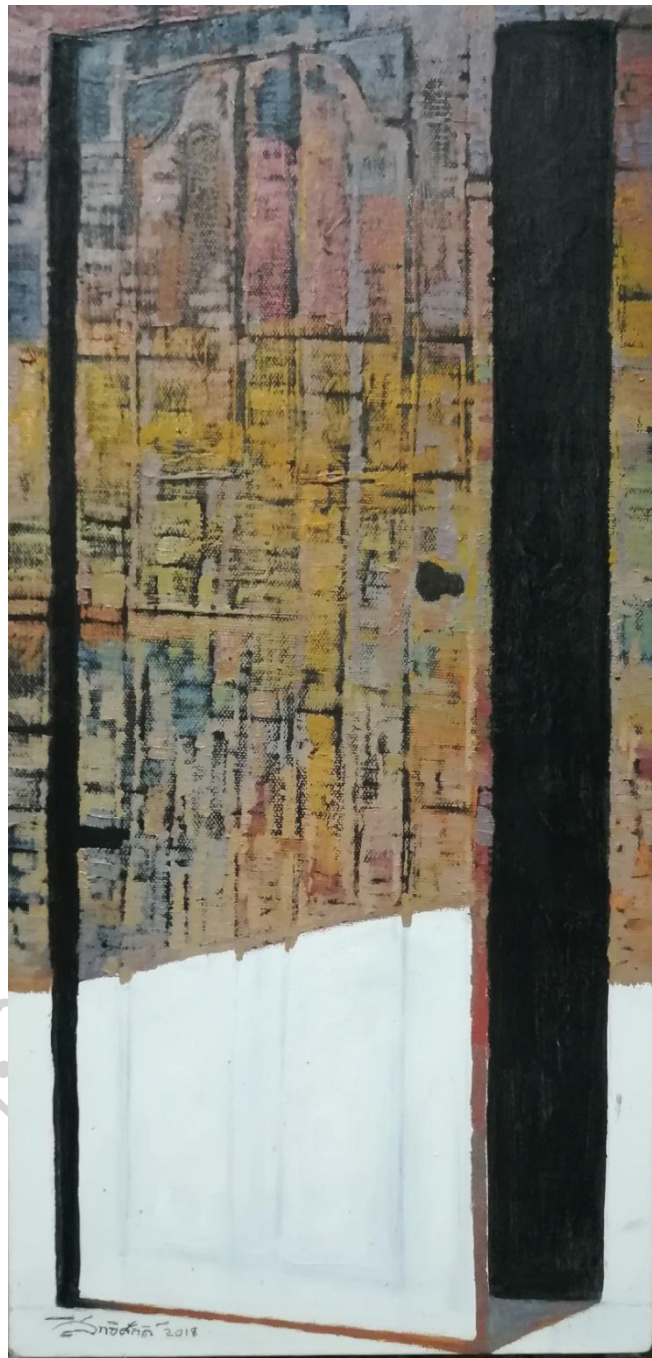
ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 42 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 20 : รั้ว

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 70x50 ซม.

ภาพที่ 43 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 21 : เปิด

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x25 ซม.

ภาพที่ 44 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 22 : สีเงา

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 50x50 ซม.

ภาพที่ 45 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 23 : สีแสงกับสีเงา

เทคนิค สีน้ำมัน

ขนาด 60x60 ซม.

ภาพที่ 46 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 24 : ศาสนาศิลปะปรัชญา

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 180x150 ซม.

บทที่ 5

บทสรุป

จากการทำงานศิลปะบนพื้นฐานของประสบการณ์ชีวิตของข้าพเจ้านี้ จากจุดเริ่มต้นของความต้องการหลุดพ้นจากความทุกข์นี้จึงเกิดจากการตั้งคำถามและหาสาเหตุ และจากการศึกษาและทำความเข้าใจนี้ข้าพเจ้าได้ค้นพบคำตอบและได้คำถามใหม่ๆอยู่เสมอ คำตอบหนึ่งที่ได้จากการศึกษานี้คือเราไม่สามารถอยู่ในสถานะความทุกข์หรือความสุขไปตลอดทุกคนล้วนแล้วแต่เคยตกอยู่ในสถานะพวกนี้กันทุกคน และทุกคนก็มีเงื่อนไขที่ต้องเผชิญแตกต่างกันออกไปและไม่สามารถหลีกเลี่ยงความจริงได้ แต่เราสามารถเริ่มแก้ไขตัวเราได้

การค้นหามหาความสุขและความพึงพอใจในสังคมปัจจุบัน บางครั้งการได้ลองสัมผัสความสุข ความสุขความรวยความจนความสุขทางกายความสุขทางใจความคิดกับการกระทำด้วยตัวเองอาจเป็นสิ่งที่เราควรจะทำ การได้สัมผัสไม่ใช่แค่การได้รับรู้ในเชิงความคิดเท่านั้นแต่ต้องปฏิบัติไปพร้อมกันถึงจะเกิดความเข้าใจในสิ่งเหล่านั้นโดยแท้จริง ส่วนการกำหนดแนวทางความคิดแนวทางชีวิตที่ได้จากการศึกษาดีดทั้งในศาสนาปรัชญาสากลสังคมนั้นคือแหล่งข้อมูลความรู้ที่เอาไว้ช่วยแก้ไขปัญหาที่เราจะต้องใช้และต้องเจอในปัจจุบันไม่ใช่เป็นการกำหนดกรอบแต่เป็นตัวช่วยเท่านั้นเอง

ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานศิลปะของข้าพเจ้าจะมีประโยชน์ต่อสังคมไม่มากนักน้อยแต่เป็นความจริงใจในเรื่องที่อยากจะสื่อสารและความคิดเห็นที่มีต่อสังคม อย่างน้อยก็เป็นส่วยช่วยในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตัวข้าพเจ้าเอง

รายการอ้างอิง

ตั้งโลก, อธิพิล. "แนวทางการสอนจิตรกรรมชั้นสูง." (2550).

อาสาสมัครวิกิพีเดีย. "มอนเตเรียน." (2018).

อาสาสมัครวิกิพีเดีย. "วาสลีลี แคนดินสกี." (2018).

อาสาสมัครวิกิพีเดีย. "แอนดรูว์ ไวเอท." (2018).

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สิทธิศักดิ์ ทองดีนอก
วัน เดือน ปี เกิด	31 มกราคม 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
วุฒิการศึกษา	ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอกจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	84หมู่ 7 ต.ขามสมบูรณ์ อ.คง จ.นครราชสีมา 30260
รางวัลที่ได้รับ	2557 -ร่วมแสดงจิตรกรรมร่วมสมัยนานาชาติอินโดครั้งที่ 16 ณ พิพิธภัณฑ์ แห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า 2558 -ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมรุ่นเยาว์ครั้งที่ 32 ณ ศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษา วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ จ. นครปฐม -ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 61 ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน 2559 -ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมรุ่นเยาว์ครั้งที่ 33 ณ ศูนย์ ศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษา วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์ จ. นครปฐม -ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 62 ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน 2560 -ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 63 ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราช ดำเนิน -ร่วมแสดงผลงาน จิตรกรรมร่วมสมัยนานาชาติอินโดครั้งที่ 19 ณ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า -ร่วมแสดงนิทรรศการ “คำสอนของพ่อ” โดย ภาควิชาจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราช ดำเนิน กรุงเทพฯ -ร่วมแสดงผลงาน “สามเมืองศิลปะ” ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน กรุงเทพฯ 2561 -ร่วมแสดงผลงานโครงการ “สาระ(ภาพ)”โดยภาควิชาจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เกียรติประวัติ

2557 -รางวัล “ Gold award ” การประกวดจิตรกรรมยูโอปี (รุ่นมือ
สมัครเล่น)

2558 -รางวัลดีเด่น จิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิคครั้งที่ 17 ณ
พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า

2559 -รางวัลดีเด่น จิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิคครั้งที่ 18 ณ
พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า

